

வைதிக தர்ம வர்த்தனீ

மலர் 13
இதழ் 11

ஆசிரியர் :
ஸ்ரீவத்ச, வெ. ஸோமதேவ சர்மா,
'மாம்பலம் குஞ்சுலம்'
No. 2, ஸ்டேஷன் ரோடு, w. மாம்பலம்
கொண்டை - 17.

சார்வரினா
ஆவணித்

தனக்கீழ்ப்பினர். கூந்தலககாகத்
காஷ்மீர் - குஸம்
 உங்கள் எண்ணெயில் இவைக்க
ஸான்டலக்ஸ் **யூனிகான் தேன்**
 சூடு உயர்த்தக் காரியம் உத்தமமானது
 சேவல் மார்க்கு 1.4 அரவம் 3.50, 4.00, 4.50
நஞ்சன் கூடு - பல்பொருள்
 3.4 அரவம் 3.50, 4.00, 4.50
 யுனிடட் கள்காரின், 54, பந்தர் தெரு, சென்னை-1 (முதுமா. கோவில்)

யஜுர்வேத ஸந்த்யா வந்தனம்.

(ஐந்தாம் பதிப்பு.)

ஸ்வரத்துடன் ஸம்ஸ்கிருத மூலம், பதவுரை, கருத்து, ஸந்த்யானுஷ்டானத்தை வினக்கும் படங்கள், சில புதிய விஷயங்கள் அடங்கியது.
 விலை ரூ. 1-50. V. P. P. யில் அனுப்பினால் ரூ. 2-25.

கிடைக்குமிடம் :- ஆசிரியர்: ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா,
 ' மாம்பலம் குருகுலம் ' 2, ஸ்டேஷன் ரோடு, W. மாம்பலம், சென்னை 17.
 (மேலும் இவ்வுரைக்கான விவரம் கீழ்க்கண்டவற்றில் காண்க)

விநாயக சதுர்த்திவரை மலிவான விலை!

விநாயக புராணம் ரூ. 2-50. விநாயக ஸுதஸ்ராமம் (ஸம்ஸ்கிருதம்-தமிழ் அர்த்தம்) ரூ. 1-00. விநாயக சதுர்த்தி பூஜை, கதை 25 ரூ. பை. ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்து வாங்கினால் சந்தாதாரர்களுக்கு மாத்திரம் (மொத்த விற்பனை க்கில்லை) 3 ரூபாய்க்கே அளிக்கிறோம். தனித்தனி வாங்கினால் உள்ள விலைதான். V. P. ஆனால் ரூ. 3-78. ஸாதாரண புக் போஸ்டிக்கு முன்பணம் அனுப்பினால் ரூ. 3-25. மாம்பலம் குருகுலத்திற்குத்தான் எழுதவேண்டும்.

ஸௌபாக்ய அஷ்டோத்ர ஸுதநாம 26 ரூ. பை.

ஸ்ரீலலிதா அஷ்டோத்ர ஸுதநாம 26 ரூ. பை. நாகரம் தமிழ் அர்த்தத்துடன். தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெறுக.

கிடைக்குமிடம் :-

ஆசிரியர்: ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா,
 " மாம்பலம் குருகுலம் "

No. 2, ஸ்டேஷன் ரோடு, W. மாம்பலம்,
 சென்னை-17.

சார்வரிஸ் ஆவணிக் வருஷருது. தகழிஸ்ரயனம்.

தி. த.	இக்கி கிஷ்	வாரம்	திதி.	நா. வி.	நகா.	நா. வி.	யோ.	ஸ்ரீர திதி.
1	16	செவ்.	தச.	55-15	ரோ.	17-57	அ.சி.	—
2	17	புதன்	ஏகா.	60-00	மிருக.	25-15	சி.	ஏகா.
3	18	வியா	"	1-20	திரு.	32-45	ம.அ.	த்வா.
4	19	வென்.	த்வா.	7-29	புன.	40-00	சி.	த்வா.
5	20	சனி	த்வா.	12-53	புச.	46-38	சி. ம.	சசி.
6	21	ஞா.●	சசி.	17-48	ஆயி.	52-33	சி. ம.	அமா
7	22	திங்.	அமா.	21-48	மகம்	57-35	ம.	—
8	23	செவ்.	ப்ர.	24-50	பூரம்	60-00	சி.	ப்ர.
9	24	புதன்	த்வி.	26-45	"	1-33	அ.	த்வி.
10	25	வியா.	த்ரி.	27-35	உத்.	4-28	ம. சி.	த்ரி.
11	26	வென்.	சது.	27-18	மஸ.	6-18	அ.சி.	சது.
12	27	சனி	பஞ்.	25-48	சித்.	6-58	ம. அ.	பஞ்.
13	28	ஞா.	ஷஷ்.	23-10	சவா.	6-28	சி.	ஷ.ச
14	29	திங்.	ஸப்.	19-23	விசா.	4-50	ம. சி.	அஷ்.
15	30	செவ்.	அஷ்.	14-33	அனு.	2-10	சி.	கவ.
16	31	புதன்	கவ.	8-45	மூவ.	54-00	ம. அ.	தச.
17	1	வியா.	தசமி	2-13	பூரா.	48-58	சி.	ஏகா.
18	2	வென்.	ஏகா.	55-08	உத்ரா	43-35	சி. ம.	த்வா.
19	3	சனி	த்வா.	47-45	சி.	38-15	சி.	த்வா.
20	4	ஞா.○	த்வா.	40-23	அவி.	33-10	ம. சி.	சசி.
21	5	திங்.	சசி.	33-20	சத.	28-40	சி. ம.	பெள
22	6	செவ்.	பெள.	26-58	சத.	28-40	சி. ம.	பெள
23	7	புதன்	ப்ர.	21-33	பூரம்.	25-13	ம. அ.	ப்.த்.
24	8	வியா.	த்வி.	17-25	உத்ர.	23-05	சி.	த்ரி.
25	9	வென்.	த்ரி.	14-50	ரோவ.	22-30	சி. அ.	சது.
26	10	சனி	சது.	14-00	அச.	23-35	அ.சி.	பஞ்.
27	11	ஞா.	பஞ்.	14-57	பா.	26-30	சி. அ.	ஷஷ்.
28	12	திங்.	ஷஷ்.	17-40	திரு.	31-02	சி.	ஸப்.
29	13	செவ்.	ஸப்.	21-52	ரோ.	36-57	அ.	—
30	14	புதன்	அஷ்.	27-15	மிருக.	43-52	சி. ம.	அஷ்.
31	15	வியா.	கவ.	33-15	திரு.	51-17	சி.	கவ.
			தசமி	39-22	புன.	58-37	அ.	தச.

3, 17உ ஏகாதசி, 4, 19 ப்ரதோஷம், 6உ அமாவாசை,
11உ விசாயக சதுர்த்தி, 20உ பெளர்ணமி, 26உ க்ருத்திகை.

மகிளவியின் பிரிவு ஸந்த்ஸ்கங்களின் அபவாதம்

யதோ: தம:

தத: குண:

யத: குண:

ததோ: தய:

வைதிக தர்ம வர்த்தன

தம: எவ ததோ: தநி தமோ: ரகதி ரகதி:

மலர் 13 | சார்வாரிஸ் ஆவணி | இதழ் 11

பொருள் அடக்கம்.

ஆவணிப் பஞ்சாங்கம்	405
தர்மிகச் செய்திகள்	408
அக்னி கர்வத்தின்	
விளக்கம்	409
சாத்தோக்ய உபநிஷத்	413
அஷ்டாவக்ர கீதை	416
பால பாரதம்	417
உபமன்புபக்தனிலாசம்	421
மஹாபாரத பூஞ்சோலை	425
திவாகோபநிஷத்	430
ஸ்ரீ வேங்கடேச	
ப்ரபத்தி	438
தவரலம்	437
தூல் அநிமுகம்	440
ஆபுஷகாலம்	441
ஸ்ரீ தூல புராணம்	49-84

வருஷ சந்தா ரூ. 5.

தனிப்ரதி 44 ரூ. பை.

காரியாலயம்:

வைதிக தர்ம வர்த்தன,

கடலாசல்,

வடகால் போஸ்ட்,

சீர்காழி வழி,

(தஞ்சை ஜில்லா.)

வைதிக கர்மாவில் டாம்பீகம் வேண்டாம்.

ஒன்றைச் சுத்தப்படுத்துவது அல்லது அழகுபடுத்துவது ஸம்ஸ்கார மெனப்படும். ஜீவன் அணுவாயினும் தீயப்பேரல் பிரகாசமானது. தீயைப் புனை மறைப்பதுபோல் ஜீவனை அவித்யை மறைக்கின்றது. அழுக்குள்ள பாத்திரத்தைத் தேய்த்து அதனழுக்கை அகற்றுகிறோம். பழகிய ஸவரீண ஆபரணத்திற்கு மெருகு கொடுத்து அழகு படுத்துகிறோம்.

அநாதியான அவித்யா மலமுள்ள ஜீவனை கரீப்பாதானம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களால் அழுக்கை அகற்றி சுத்தமாகச் செய்கிறோம். கரீப்பாதாநம் பும்ஸவத ஸீமந்தம் ஜாதகர்ம தாமகரணம் அன்ன ப்ராசநம் சொளம் என்ற ஸம்ஸ்காரங்கள் ஆனபின் உபநயநம் செய்கிறோம். இது வேதாந்பயநம் செய்வதற்காக மறுபிறவி போலாகும். இதை எட்டுவயதிற்குள் செய்யவேண்டும். கஷ்டகாலத்தில் பதினாறு வயதிற்குள்ளாவது செய்தே ஆகவேண்டும்.

பெண் கல்யாணத்துடன் சேர்த்து செய்வோமென தாமதிப்பது தர்மமில்லை. அரைகுறையாக விஷயமறிந்தவர் மூத்த பெண்ணுக்கு ஜாதகாதிக்களைச் செய்யாமல் சிறுவனுக்குச் செய்யலாமா? என ஸத்தேஹப்படுகின்றனர். பெண்களுக்கு ஜாதகாதி மத்திரமின்றி செய்வதால் உபநயந ஸ்திராந்தத்தில் கல்யாணமே அவர்களுக்கு முக்யமாகும். சிலர் சி பிறும்மசாரி வீட்டிலிருக்கக் கூடாதெனக் கூறுகின்றனர். அதுவும் சாஸ்திர ஸம்மதமன்று.

நெருங்கிய (பெண், மாப்பிள்ளை, அண்ணன், தம்பி, மாமன், மாமி) பத்துக்களை மாத்திரம் அழைத்து ஏகாந்தமாக சாஸ்திரப்படி உபநயநம் செய்வவேண்டுகிறோம். செல்வமுள்ளவர்கள் எல்லோரையும் அழைக்கட்டும். ஆனால் மேளம், கச்சேரி, பார்க்க முதலிய வீண் படாடோப செலவு வேண்டாம். செல்வமுள்ளோர் ஏழையான பத்து புத்ரர், குரு புத்ரர், பத்துவிலலா ஏழைப் பிள்ளை இவர்களுக்குத் தன் புத்ரன் உபநயநத்துடன் சேர்த்து செய்யட்டும்.

அமங்கன சொல் காதில் விழவேண்டா மென்பதற்காக மங்கனமான மேளம் வைக்கப்படுகிறது. அந்த மேள சப்தம் ஒரு மத்திரமும்—முக்யமான காயத்ரீ கூட—குழந்தை காதில் விழாதபடி செய்கிறது. வடநாட்டிலுள்ள நம்மவர் (கிடைக்காததால்) விவாஹத்திற்குக்கூட மேளம் வைப்பதில்லை. செல்வமும் ஆஸையுமிருந்தால் அதை வெகு தூரத்தில் வாசிக்கும்படிச் செய்யட்டும்.

உபநயநம் வைதிக ஸம்ஸ்காரம் மாத்திரமில்லை. புத்ரனின் ஆயுஸ் ஆரோக்யம் வளரவும் மத்திரங்களால் வேண்டுகிறோம். 40 ஸம்ஸ்காரம் என்ற (கு. 1—4—0) நமது பிரகரத்தை உபநயநம் செய்து கொள்ளும் வடுவும் செய்துவைக்கும் குருவும் முன்னதாகப் படித்தால் அதன் பெருமையை உணர்வீர்.

ஸகல ஸ்தூல பலனும் பயனகல் !! காயத்ரீ பலமே பலம் !! என கண்டாச் சிச்வாயித்ரர். குழந்தைகளை பரிஷ்டராகச் செய்யுங்கள்

கடனின் பாக்கி, அபோக்யனை ஸேவிப்பது

தார்மிகச் செய்திகள்.

அகில பாரத வித்வத் ஸபை: சென்னைலில் விஜயம் செய்திருக்கும் ஸ்ரீ கிரும்கேசி ஜகத்குரு விகாபக சதார்த்தி வாரத்திற் றை ஸபை நடத்தி வித்வத் ஸம்பாவனை செய்யப் போகிறார்கள்.

கீதாவா மஹோத்ஸவம்: ஸ்ரீ S. N. தீவ்வேதி என்ற ஓய்வு பெற்ற இன்கம் டாக்ஸ் ஆபீஸர் சென்னை ஹிந்து ஹைஸ்கூலில் 3 ஆண்டுகளாக கீதை உபன்யாஸம் செய்த பூர்த்தியில் ஒருவாரம் பற்பல பண்டிதர்களையும் வெனிகெர்க்களையும் கொண்டு கீதோபன் யாஸம் செய்வித்தார். ஆங்கிலத்திலும் உபன்யாஸம் செய்த வெனிகெர்க்களை ஆஸ்திகாரக்குவதும் தன்னவங்களுதாமஸ் பிரசாரம் செய்வதும் தெர்த்தது.

மூன்று வேத பாராயணம்: சுவணி கடைசியில் திருவாமாத னர் என்ற கோமாத்தருபுரத்தில் (பசுக்கன் இங்கு தவம் செய்து கொம்புகளைப் பெற்றதாக வேதம் கூறுகிறது). பவ்வாண்டுகளுக் குப்பின் கும்பாபிஷேகம் நடக்கிறது. அச்சமயம் 3 வேதமறிந்த வர்களையும் பாராயணம் செய்யச் சொல்லி ஸமாசாதனையும் ஸம்பா வனையும் அடியேன் மூலமாக நடக்கின்றது.

ஸத்பாத்ர தாஸத்திற்கேற்ற ஸமயம்: வேதமறித்தவர் குவிக்கு அன்னமிடுவதும் அவாக்குத் தகினை தருவதும் பெரும் புண்யம். சுமார் ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. சிவ தர்மம் வேத தர்மம் இரண்டும் சேர்ந்துள்ளது. இப்புண்யத்தை கன்குணர்ந்து ஸௌகர்ய மிருத்தால் இதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவாம். முடிந்த அளவு M. O. மூலம் மாம்பலம் குருகுலத்திற் கனுப்பவும்.

சந்தாதாரர்களுக்கும் ஏஜண்டுகளுக்கும் ஓர் விக்ஞாபனம்.

13-வது ஆண்டு முடிய இன்னும் 1 மாதமே பாக்கி இருக்கிறது. சார்வரி ஐப்பசி முதல் 14-வது ஆண்டு ஆரம்பம். 14-வது ஆண்டிற்கு பேப்பர், மற்றய சாமான் கள் முன்னதாக சேகரம் செய்ய வேண்டியதால் தயை கூர்ந்து 13வது ஆண்டுக்காக சந்தாசெலுத்தவேண்டிய சந்தாதாரர்களும், ஏஜண்டுகளும், 14வது ஆண்டுக் காக முன்னதாக சந்தா அளிக்கும் அன்பர்களும், கீழ்க் கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்பிவைக்கவேண்டுகிறோம்.
N. B:- 13-ம் ஆண்டிற்காக சந்தா செலுத்த வேண்டியவர்களுக்கு தனித்தனியாக கார்டும் போட்டிருக்கின்றன.

மானேஜர், வைதிக தர்ம வர்த்தனீ, கடவாசல்,
வடகால் போஸ்ட், சீர்காழி வழி. (தஞ்சை ஜில்லா.)

ஏழையாமினபின் பிரியமானவரைக் காணுதல்
இவ்வர்தும் தீவில்லாமலே உடலைக் கொளுத்தும்.

அக்னி கார்யத்தின் விளக்கம்.

(பக்ஷிதீர்த்தம், ய. சுப்ரமண்யதீக்ஷிதர், ஸோமயாஜி)

(தேடித் தொடர்ச்சி)

(5) तन्तुतस्वन्-ஹவிர்பாகமே ! என்னால் கொடுக்கப் பட்ட ஹவிஸ்ஸை விஸ்தரித்து மழை பெய்வதற்காக ஆதித்யனைப் பின் தொடர்ந்து செய்வாய், (अग्नौ यास्ता-
हुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते. आदित्याज्ञायते वृष्टिः वृष्टेरन्नं तनः
प्रजाः அக்னியில் நாம் ஹோமம் செய்த ஹவிஸ் சூர்யனை
யடைந்து பிறகு அங்கிருந்து மழையாக பெய்து தான்யா
திகள் விருத்தியாகி பிரஜைகளும் வருத்தியடைகின்ற
னர்-) ஸத் புத்தியினால் (கர்மாவினால்) தேடிய மார்க்கத்
தை மிக பிரகாசமுள்ளதாகச் செய்து யஜமானனைக்
காப்பாற்றும், நிர்விக்கனமாக ஆரம்பித்த கர்மா பூர்த்தி
யடையவிரும்பும் எங்கள் கர்மாவை ஏற்றதாழ்வில்லாமல்
செய்யும், மனுபோல் ஆகி யஜமானனை தேவ ஜனமாக
செய்வாய், (இதனால் நாம் தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டி
யது நாம் நமது கர்மாவை சரிவர அனுஷ்டித்து அதன்
பலனை யடைந்து கடைசியில் நாமும் தைவிக தன்மை
யை யடைவோம் என்று) [காண் 3. ப்ர 4; அனு 2]

(6) उदयस - அக்னி தேவனே நீர் எங்களிடம் ப்ரீதி

யுள்ளவராகி யஜமானனைத் தினந்தோரும் ஜாகருகனாயும்
ஸாவதானனாகவும்செய்யும், நீரும் யஜமானனும்சேர்ந்து
ப்ரௌதஸ்மார்த்த கர்மாக்களைச் செய்யுங்கள், யஜ
மானனே! உம்மை ரக்ஷகனாயும் யுவாவாகவும் அடிக்கடி
செய்துக் கொண்டு இந்த அக்னி உம்மை காரணமாக
வைத்து யக்ஞாதி கர்மாக்களின் ப்ரவாஹத்தை இடை
விடாமல் ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கட்டும், [கா 4. ப்ர 7.
அனு 13]

(7) ययसिँ शसस्तवा-தேவர்கள் முப்பத்தி மூன்று
பாகமாக பிரிந்திருக்கிறார்கள். மனிதர்களில் யாராவது
எந்த தேவதையை உத்தேசித்து ஹோமம் செய்தபோதி
லும் உத்தேசித்த தேவதையிடம் அந்த ஹவிர்பாகத்தை

புஸ்தகம் ஸ்த்ரீ பணம் இவை பிறரிடம்சென்றால் திரும்பா

அக்னி பகவான் சேர்ப்பிக்கிறார். அந்தப்படி நாம் செய்யக்கூடிய ஹனில் அந்த தேவதையை அடையவேண்டும்.

8 முதல் 11 வரையில் வ்யாஹ்ருதி ஹோமங்கள். ஆக இந்த பதினேழு ஹோமங்களும் அதிகமாக செய்யப்படுகின்றன. இவற்றிற்குக் காரணம்? முதலில் செய்யும் ஹோமத்தின் காரணம்? அக்னியில் அஸுத்த தாவ்யம் அல்லது தீர்த்தம் முதலியன சேர்ந்த தோஷ நிவ்ருத்திக் காகச் செய்வது. 2 வது ஹோம காரணம்—சில அங்கங்கள் விட்டுப்போயிருப்பது சேருவதற்காகச் செய்வது. 3 வது ஹோமம். ஹோமம் செய்யவேண்டிய இடத்தை விட்டு ஹோமம் செய்தாலும் ஹோமம் செய்யவேண்டிய ஷணத்தில் செய்யாமல் சற்று முன்போ அல்லது பின்னடியோ ஹோமம் செய்வதாலும் ஏற்படும் தோஷமும் அகலும். 3 வதும் 4 வதும் செய்யக் காரணம் - ஸூரிய உதயம் அஸ்தமனம் இக்காலங்களில் தூங்கியதால் கமக்கு ஏற்பட்ட தோஷம் நீங்கச் செய்வது. 5, 6, 7. இம் மூன்றிற்கும் காரணம் - விட்டுப்போன ஹோமங்களைச் சேர்த்து வைத்து அதனால் கம்மை ரகழிப்பதாம். இவைகளுக்குத் தந்துமதி என்று பெயர். தந்து = நூல். நூல் எப்படிசிதறியுள்ள துண்டுகளெல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒன்றுக்கொன்று விடாமல் சேர்த்திருக்கும் படியாகச் செய்கின்றதோ அதேபோல் இந்த ஹோமங்களும் இதுவரை விட்டுப்போன ஒளபாஸை ஹோமங்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து விடுகிறது. இது வரை செய்யாதிருந்த தோஷமும் நிவ்ருத்திபாகும். இதன்பின் 8+11 ஹோமங்கள் செய்வதால் அநேக விதமான தோஷங்கள் அகன்றுவிடுகின்றன.

இதற்குமேல் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. பல காலம் ஒளபாஸை இரவு பகலில் செய்யாததால் ஏற்பட்ட தோஷம் போவதற்காக ஸர்வப்ராயசித்தம் செய்யவேண்டியது. சிலர் இங்கு அநேக தர்ஸபூர்ண மாஸஸ்தாலி பாகம் பண்ணாத தோஷ நிவ்ருத்திக்காக மற்றொரு ஸர்வப்ராயசித்தம் செய்கின்றனர். ஸ்தாலிபாகம் இப்பொழுதே செய்வதாயிருந்தால் தான் அந்த ஹோமம் இங்கு செய்யப்படவேண்டும். வேறு தினம் ஸ்தாலிபாகம் செய்யும் பஷத்தில் ஸ்தாலிபாகம் செய்யுமுன் அந்த

திரும்பினாலும் புத்தகம் விழித்துதான் வரும்

தினத்தில் இந்த ஹோமத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு ஸ்தாலீபாக ஸங்கல்பம் ஆரம்பிக்கவேண்டியது. இது தான் ந்யாயமானது. (வழகத்தை விடாமல் செய்ய விரும்புகிறவர்களுக்கும் ஓர் ஸமாதானமுண்டு. அதாவது "அந்யத²ா க்ருதமக்ருதம்" வேறு வகையாகச் செய்தது செய்யாதது போலாகும். என்ற ந்யாயத்தை அனுஸரித்து அனுவர்ப்பமானாலும் இதைச் செய்வதால் யாதொரு விதமான தோஷமும் வந்துவிடாது.)

இதற்கு மேல் அளிக்ஞாத ப்ராயஸ்சித்தம் முதலியன பரிஷேசனம் வரை செய்யவேண்டியது.

இத்தனை நாட்களாக ஸாயம் ப்ராதர் ஹோமங்கள் செய்யாத தோஷம் நீங்க ஹோம த்ரவிய தானம் செய்ய வேண்டும். அதாவது 6 ப்ரஸ்தம் ஹோம த்ரவிய மும் 3 ப்ரஸ்தம் நெய்யும் ஒளபாஸநாக்ரி நஷ்டமான தோஷம் நீங்க யக்ஞேஸ்வர ஸ்வரூபர்களான ப்ராய் மணருக்குத் தானம் செய்ய வேண்டும். இத்துடன் மூன்று க்ருச்ரமும் செய்ய வேண்டும். க்ருச்³ரப்ரதிரி தியாக ஹிரண்யம் கடைசி பக்ஷமாக அனுஷ்டானத்தில் வந்து விட்டது. அதையும் செய்ய வேண்டியது.

இங்கு நியமாத்யயனம் செய்து அர்த்த க்ஞான முள்ளவர்கள் சில அஸௌகர்யத்தால் ஒளபாஸநம் பண்ணமுடியாமல் விட்டு விட்டு சில முக்ய ஸந்தர்ப்பங்களில் அக்னி ஸந்தானம் செய்யும் போது க்ருச்³ராசாணம் சொன்னதில் பாதி செய்தால் போதுமாம்.

இதற்கு மேல் பத்ரீ ஸமேதனாக ஸங்கல்பித்துக் கொண்டு ப்ராத: கால ஒளபாஸநம் இரண்டு ஹோமங்கள் மாத்ரம் செய்ய வேண்டும். ஆபஸ்தம்ப ஸலித்ரம் தவிர மற்ற ஸலித்ரத்தைச் சார்ந்தவர்க்குத் தான் நான்கு ஹோமங்கள் சொல்லியிருக்கின்றது. மௌநக வாக்யம் நான்கு ஹோமம் செய்யும்படி இருக்கிறது. ஆபஸ்தம்பர்களுக்கு யதா சந்நியதேவந்நிந: ப்ராயசித புர: சரம் | தக்ஷா விஹித க்ருயித் பாஹுஜிதய ததா || எப்பொழுதும் ப்ராயசித்தத்துடன் அக்னி ஸந்தானம் செய்யப்படுகிறதோ அப் போது அந்த காலத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட இரண்டு ஆஹு⁴திகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஸமிருதி வாக்ய

ஸ்தரீ ப்ரஷ்டையாகத்தான் வருவான்

படி இரண்டு ஹோமங்கள் மாத்ரம் தான் செய்ய வேண்டும். ஸூரியனுக்கு ஒன்றும் ஸ்னிஷ்டக்ருத்திற்கு மற்றொன்றும்.

ஒளபாஸகம் இரண்டு வேளைகளிலும் ஜீனித்திருக்கும் வரை செய்ய வேண்டியது. ஸங்கல்பம் செய்துக் கொண்டு உல்லேகனம் முன்சொன்ன ப்ரகாசம் செய்து அக்னி ப்ரதிஷ்டை செய்து அக்னியை ஸமித்தினால் வ்ருத்தி செய்து चत्वारि ऽङ्गा என்னும் இரு மந்திரங்களால் அக்னிபகவானை ப்ரார்த்திக்க வேண்டியது. 1 வது மந்திர தாத்பர்யம் அக்னிபகவான் இரு தலைகளும் அவற்றில் நான்கு கொம்புகளும் ஏழு கைகளும் மூன்று பாதங்களும் உள்ளவர். நம்மால் அனுஷ்டிக்கப்படும் கர்மாக்களுக்குத் தக்கபலனை வர்ஷிப்பவர். மூன்று வேதங்களுடன் ஸம்பந்தப்பட்டவர். கர்ஜிப்பவர். தேவதைகளுக்குள் ப்ரதானமாய் மஹாதேவனாய் உள்ளவர். மனிதர்களாகிய நம்மிடம் புகுந்தார். [ஆ 10. அனு 10] 2 வது மந்திர தாத்பர்யம், இந்த மிக ப்ரகாசம் பொருந்திய அக்னி தேவன் பத்து திக்குகளிலும் வ்யாபித்திருக்கிறார். இவரே முதன் முதலில் உண்டானவர். உன்னும் புறமும் எங்கும் நிறைந்தவர். இவரே ஸகலதேவ மனுஷ்ய பசு முதலியவர்களாகவும் ஜனித்திருப்பவர். ஜனிக்கப் போகிறவரும் அவரே. பஞ்ச கோஸங்களுக்குள்ளிருப்பவரும் எங்கும் பார்க்கும் சக்தி பொருந்தியவருமாகவும் இருக்கிறார். (ஆர-ப்ர 10 அனு 1)

இவற்றின் தாத்பர்யம் - நாம் அக்னி கார்யம் செய்யும் போது அக்னிபகவானுடைய லக்ஷணத்தை அறிந்து அப்படிப்பட்ட அக்னி பகவான் நம் ஸூரத்திலேயே புகுந்திருப்பதாகப் பாவித்துக் கொண்டு கார்யத்தைச் செய்யவேண்டியது. இதையே ஸோமயாகம் முதலிய ஸ்ரௌத கர்மாக்களில் திஷை என்பர். இந்த திஷை ஆனவருக்கு உண்டான நியமங்களைப் போல் இங்கும் நாம் ஆரம்பித்த கார்யம் முடியும் வரையிலும் நமக்கு யாதொரு விதமான அஸூசியும் வராது என்று பெரியோர் ஸம்ப்ரதாயம். (அதாவது யக்ஞத்திற்கு ஸங்கல்பம் செய்து கொண்ட பிறகு பிரஸவித்த தீட்டோ சாவு தீட்டோ வந்தாலும் யக்கும் முடியும் வரை தீட்டில்லை.)

பணம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் வரும்

சாந்தோக்ய உபநிஷத்.

உபநிஷத்
பகுதி.

மநதை பிரும்மம் என்று உபாஸிக்க வேண்டும். இது அத்யாத்ம உபாஸகை. ஆகாஸ்ததை பிரும்மம் என உபாஸிப்பது அதிதைவத மெனப்பபடும். மநதை பிரும்மமாக உபாஸிக்கும் பொழுது மநதை வாக் பிராணன் சக்ஷஸ் கர்ணம் என்ற நான்கு பாதங்களுடன் கூடியதாக கருதவேண்டும். ஆகாஸ்ததை பிரும்மமாக உபாஸிக்கும் பொழுது அக்ஷி வாயு ஆதித்யன திகரு இவைகள் அதன் நான்கு பாதங்கள் எனக் கருதவேண்டும். வாக்கானது அக்ஷியின் ஜோதிஸ்ஸால் பிரகாசிக்கிறது இப்படி அறிந்து உபாஸிப்பவன் கோத்தி பிரும்ம வர்ச்சஸ் உள்ளவனாக இருப்பான்.

பிராணன் பிரும்மத்தின் இரண்டாம் பாதம். அது வாயுயின் ஜோதிஸ்ஸால் பிரகாசிக்கிறது என்று உபாஸிப்பவரும் அறிபவனுங் கூட முன் போல கீர்த்தி யஸஸ் பிரும்ம வர்ச்சஸ் உள்ளவனாக ஆவான்.

அதேபோல் ஆதித்யனது ஜோதிஸ்ஸால் பிரகாசிக் கும் சக்ஷஸ் என்ற பாதத்தை உபாஸிப்பது திகருகளின் ஜோதிஸ்ஸால் பிரகாசிக் கும் கர்ணம் எனும் பாதத் தையும் உபாஸிப்பவரும் அறிபவரும் கீர்த்தி பிரும்ம வர்ச்சஸ் முதலியவைகளைப் பெறுவர்.

ஆதித்யனே பிரும்மம் எனக் கூறப்பட்டது முதலில் உலகம் பிரகாசமில்லாமலிருந்தது. அது அனத் எனப் பட்டது. பிறகு ஸத்தாக ஆனது. அசமயம் அது ஒரு முட்டைபோல் ஓரணந் இருந்தது. பிறகு அது மேலும் கீழும் இரண்டு பிளவாகப் பிரிந்தது. மேலே உள்ளது ஸ்வர்ணம் போலும் கீழுள்ளது வெள்ளிபோலு மிருந்தது. மேலுள்ள பாகம் ஸ்வர்க்கமாயிற்று. தாமே உள்ளது பூமி யாயிற்று. ஸ்தூலமான கர்ப்பப்பபையே பர்வதங்கள். ஸுக்ஷ்மமான கர்ப்பப்பபை மேகமும் பலிபு மாயிற்று நாடிகள் நதிகளாயின ஜலப்பபை ஸமுத்ரமாயிற்று. அந்த அண்டத்திலிருந்து உண்டானவரே ஆதித்யனெனும் குழந்தையாம். குழந்தை பிறந்தவுடன் அழுமல்லவா? அது பஞ்ச பூதங்களால் உண்டான சப்தங்களாம். ஆதித யனை அனுஸரித்து பஞ்ச பூதங்களும் காமனைகளும்

நமது ஆயுஸ்நமக்விருக்கும். தநம் நமது குடும்ப சண்டை

உண்டாயின. ஆதலால் இன்றைக்கும் ஸலிர்ய உதயம் ஆனபோது எல்லோருக்கும் இதைச் செய்வோமா? இதை அணிந்துக் கொள்வோமா என்ற ஆசைகள் உண்டாகின்றன.

மூன்றாமத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காம் அத்தியாயம்.

வாயுவை பிரும்மம் என்று உபாஸனை செய் என்று கூறுவதற்காக ஒரு கதையைக் கூறுகிறது உடநிஷத்.

ஜாந்ருதி என்றோர் அரசனிருந்தார். அவரைப் பெளதராயணி என்றும் கூறுவார்கள். அவர் கர்மானில மிகுந்த வீரத்தை புள்ளவர். ஸதா எதேஷ்டமாக தானம் செய்பவர். எல்லோருக்கும் அன்னமளிக்க ஆங்காங்கு பல சதரங்களை அமைத்தார்.

இவரது அன்னதானத்தைக்கண்டு ஸந்தோஷமடைந்த தேவர்கள் ஹமஸ உருவம் தாங்கி அரசனருகே சென்றார்கள். அது கோடைகாலமானதால் அரசன் மாடிமீது அமர்ந்திருந்தான். ஹம்ஸங்களில் ஒன்று பல்லாகுஷ் என்ற ஹம்ஸத்தை நோக்கிக் கூறிற்று ஒ பல்லாகுஷ் ஜாந்ருதி பகல போல் பிரகாசிக்கிறார். ஜோதிர் மயமாக இருக்கிறார். அவரது சக்தியும் புனயமும் ஸ்வர்க்கம் வரை வியாபித்திருக்கிறது. ஆதலால் அவரருகே செல்லாதே. நீ போனால் எரிந்து விடுவாய் என்றது.

பல்லாகுஷ் கூறிற்று. இந்த அரசன் நிக்ருஷ்டமான வர்தானே! ஸயுகவான என்ற ரைகவரைப் போல் இவரைப் பெருமையாகப் பேசுகிறாயே!

மற்ற ஹமஸம் பதில கூறிற்று. சொக்கட்டான் காயில் நாலு புள்ளியுள்ள பகலம் மேலே விழுந்தால் ஜபம். அதில முன்று இரண்டு ஒன்று என்ற புள்ளி புள்ளவை உள் அடங்கியதாகும். அகே போல் ரைக்வர் செப்யம் புனயத்தில் ஜாந்ருதி முதலியவர்கள் செய்த புனயம் உள் அடங்கியதாகும். அதாவது ரைக்வரது புனயம் எல்லோரது புனயங்களையும் விட சிலாக்பமானது.

ஐம்மிடமுள்ள மந்திரம், மருந்து, ஸ்திரீபோகம்

அஷ்டாவக்ர கீதை.

கீதைப்
பகுதி.

எங்கும் எப்போதும் பிரும்மத்தையே காணும்
கஞ்சாபுருஷனே ஸ்ரீயோ ஸம்பத்தோ ஆபத்தோ சுக
மோ துகதமோ எதிலும் தீரனாக இருப்பான். ஒருவரை
ஹிம்ஸிப்பதோ மறக்குருவரிடம் கருணை காட்டுவதோ
கொழுததவனாக இருத்தலோ ஏழ்மை பாராட்டுவதோ
ஒன்றைக் கண்டி ஆஸசர்ப்படுத்தலோ ஒன்றைக் கண்டு
கலங்குவதோ ஸமஸார ஸாகரத்தைக் கடந்தவனுக்குக்
கிடையாது.

முகதன் ஒரு விஷயத்தையும் வெறுக்கமாட்டான்.
விரும்பவும் மாட்டான். எதிலும் பற்று கொள்ளவும்
மாட்டான். எது வந்தாலும் ஸமமாக அனுபவிப்பான்.

ஞன்யமாஸி மனமுடையவன் கைவலயம் பெற்றவ
னவன். அவனுக்கு சாந்தியோ, குழப்பமோ ஹிதமோ
அஹிதமோ ஒன்றும் கிடையாது. மனம் அழிந்து விட்ட
தால் மனதின் காயமான ஒரு எண்ணமுமில்லை.

அஹங்கார மமகாரங்களை விட்டவன் ப்ருமமத்தைத்
தவிர வேறு ஒரு வஸ்து இல்லை என்று எண்ணுபவன்.
சுபைலலாம் அடக்கினவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்
திலும் கூட செய்யாதவனவன். அந்த பலன் அவனைச்
சாராது. மனமே ஒடுங்கினவனுக்கு மனதில் ப்ரகாசம்,
மோஹம், ஸ்வப்னம், ஜாட்யம் முதலியன தோன்றா. அவ
னது நிலை வர்ணிகக முடியாத சிறந்த நிலையாகும்.

18-ம் அத்தியாயம்: நல்லறிவு வந்தபின் இதுவரை
இருந்த ப்ரம்ம் ஸ்வப்னம் போல ஆகி ஸுகததிற்கும்
சாந்திக்கும் இருபபீடமான தேஜோமயமானவனுக்கு
கழஸ்காரம்.

நிறைய பொருள்களைச் சேர்த்து ஸகல போகங்களை
பும் அனுபவித்தாலும் அவைகளை யெல்லாம் தியாகம்
செய்தாலதான் உண்மையான சுகத்தைப் பெற்றவன்
ஆவான். அவை இன்ப துன்பம் கலந்தவை. நஸ்வர
மானவை.

கர்மாக்களால் ஏற்படும் துக்கமே ஸுரீய ஜ்வாலி
போல மனதை எரிக்கின்றது. அப்பொழுது சாந்தி
என்ற அம்ருத தாரையைத் தவிர வேறு எதனால் ஸுகம்
உண்டாகும்? அஸதகர்மாவை விடு. சாந்தி பெறு.

செய்த தாகம் மாகாவமாக மிவைகளைச் சொல்லாதே.

ஸம்ஸாரம் என்பது கல்பகணியினால் உண்டானதே தவிர உணமையில் இல்லை. இருப்பதாகவும் இல்லாததாகவும் தோற்றி வைக்கின்ற மாயா ப்ரகருதி, ஞானம் வரும்வரை அழிவதில்லை.

விசுவ மில்லாததும் ஆயாஸமில்லாததும் மாறுகல் இல்லாததும் பற்றுதல இல்லாததுமான ஆத்ம பகம் தாரதிலுமில்லை. அருதிலுமில்லை (தேயமாக எங்கும் உள்ளது)

மோஹம் அகன்றால் போதும், ஸ்வரூபம் தானே தோன்றும். அதனை கண்களைத் திறந்து பார்ப்பதுபோல் சோகத்தை அகற்றிப் பிரகாசிக்கிறது.

உலகேலாம், கேவலம் கல்பகணியே. ஆத்மா எப்போழுது முகத்தாகவே இருக்கின்றான் என்று நன்கு உணராத நீரன் குழுகைக்களைப் போல் வேதாந்தபாட அப்யாஸம் செய்வவேண்டிய அவசியமில்லை.

நமது ஆத்மாவே பரும்மம் என்று நன்கு, நிச்சயக்ஞானம் வந்தவனுக்கு மற்ற பொருள்கள் உள்ளதும் இல்லாததும் கேவலம் கல்பகணியே மாத்ரமாகத் தோன்றும். ஆசையற்றவன் வேறு எதை அறிய ஆவல கொள்வான்? எதைப் பேசுவான்? எதைத்தான் செய்வான்?

எல்லாம் ஆத்மனவரூபமே என்று உணர்ந்து சும்மா இருக்கும் துறவிகு இவன், அவன், நான், இவன் இல்லை இவனிருக்கிறான் என்ற எண்ணங்கள் நசித்துப்போகும்.

சாந்தியடைந்த துறவிகு, மனதின் அகிச்சலோ ஏகாகரமாய் இருந்தலோ, நல்லறிலோ, அறிவின்மை யோ, ஸுகமோ, துக்கமோ ஒன்றுமே கிடையாது.

நீர்விசுவபக ஸமாதியிலுள்ள யோகிக்கு, ஸ்வராஜ்யமும், பிரசை எடுத்தலும், ராபமும், கஷ்டமும், நாடும், காடும் ஸமமாகவே தோற்றும்.

ஸுகதுக்காதி இரட்டைகளை விட்ட யோகிக்கு தர்மமோ, அர்த்தமோ, காமமோ, விவேகமோ இதைச் செய்தேன். இதைச் செய்யவில்லை என்ற எண்ணமோ கிடையாது.

ஜீவன் முக்தனான யோகிக்குச் செய்யவேண்டியது ஒன்றும் கிடையாது. அவன் மனதை ஸந்தோஷப்படுத்தக்கூடியதும் ஒன்றுமில்லை.

பக, பத்ரி, பிள்ள, வீடு இவை ஐன்மாக்தர் கட்டுகும்.

பால பாரதம்.

பாலர் பகுதி.

கே : இறந்த, திருகராஷ்ட்ரன் புதர்களுக்கெல்லாம் தவறாது ஸம்ஸ்காரங்கள் எப்படி ?

ப : தவறாததிற்குமுன்னே காதாரிக்கு வ்யாஸா திவ்ய சக்ஷஸஸைத் தந்தாரா அவள் 100 மருமகளுடனும் குந்தி, கிருளபதி முதலியவர்களுடன் கூடி புத்த ரங்கத்திற்கு வந்து பிணங்களை கட்டிக்கொண்டு அழுதாள் இதுவரை புருஷர் கண்ணில் படாத ராஜஸ்திரீகளான மருமகன்களை யார் யார் என காதாரி கிருஷ்ணனுக்குச் சுட்டிக் காட்டினாள். மறுபடியும் துக்கததால், "க்ருஷ்ண! நீயும் எல்லா பருதுககளையும் பிறகு இறப்பாய்" என்றாள்.

கே : பகவான் இதற்காக வருந்துவாரா ? இறந்தவர்களு க்கு யார் தவறாதினைச் செய்தது ?

ப : திருகராஷ்ட்ரமும் தர்மமும் சொன்னபடி ஸஞ்ஜ யரும விதுரமும் எல்லோருக்கும் தவறாம் செய தார்கள். தர்ப்பணம் செய்யும் போது குந்தி, "தர்மா! உனது அண்ணனுன கர்ணனுக்கும் தர்ப்பணம் செய்" என்றாள்.

கே : இதுவரை அதை அறியாத தர்மருக்கு இது ஆய் சர்வததையும் துக்கததையும் விளைவித்திருக்கும் அல்லவா ?

ப : சொல்ல வேண்டுமா ? அண்ணனைக் கொன்றேமே என்ற துக்கம் ! இதுவரை தாய்கூறாமல் இருந் தாளே, என்ற அடக்கமுடியாத கோபம் ! இனி பெண்களிடத்தில் ரஹஸ்யம் தங்கக் கூடாதெனச் சாபமும் கொடுத்தார்.

கே : ஓஹோ ! அதனால்தான் ஸ்திரீகளிடம் ரஹஸ்யத தைச் சொல்லக்கூடாதெனச் சிலர் கூறுகிறார்கள். மறுபடி என்ன நடந்தது ?

ப : கங்காதீரத்தில் தர்ப்பணம் செய்யும் போது, நார தர் வந்து கர்ணனது ஸகல விருததாதங்களையும்

கடன் அகன்றால் அழியும். இதற்கு கவலை ஏன் ?

விளக்கமாகக் கூறினர். தர்மர் பரமதுக்கமடைந்து
ராஜ்யத்தை விட்டுக் காட்டிறஞ்சு செலவேன
என்றார்.

கே : துக்கம ஒரு புறமிருக்க 12 வருஷம் வனவாஸம்
செய்த வாஸனை அவரை அரணியத்திற்குமுத்தது
போலிருக்கிறது! எப்படி ஸமாநாகமடைந்தார்?

ப : தமப்மராகள், மனைவி, தாய், கருந்ஸான், வயசஸா,
நாநா முதலிய அனைவரும் பற்பல தர்மசயாயங்
களைக்கூறி ஒருவாறு தர்மரை ஸமாதானப்
படுகதினர்.

கே : அப்பொழுதாவது அவர் மரமராததியடைந்ததா?

ப : மரந்தி அடைய முயற்சித்ததாலும் மராதியடைந்த
தாலுமே இந்த பனவிரனடாவது பர்வா சாந்தி
பர்வா என அழைக்கப்படுகிறது. பட்டாபிஷேகத்
திற்கு இசைந்தார் அங்கொரு ஆபத்து திடீரென
வந்தது.

கே : அகென்ன ஆகிறது? பகவான்தான் இருக்கிறாரே
எத்தனை வந்தாலென்ன?

ப : ஒரு பிராமமணன் ஸைபாரிலெழுந்து எவ்வா
பிராம்மணர்களுக்கும் யான் பிரதிஷே, பந்துக்
களைக்கொன்ற ராஜ்ய அபிஷேகத்திற்கு அர்ஹ
னலல என்சிறுர்கள் பிராம்மணர்கள் என்றார்.

கே : அட்டா! ஏற்கெனவே தன்னை பாரியெனக் கருதி
வநம் செலவ முயற்சித்தவருக்கு இது ஒரு பகை
பலமாய விட்டதே? சொலலு, சொலலு, மேலே
என்ன?

ப : அநாவாயமாக இந்த பாபத்திற்குத் தங்களையும்
உடனதையாகிய 'சார்வாகன' என்ற அநதராஷ
ஸனை பிராம்மணர்கள் சரீம்பலாக்கினார்கள்.

கே : யாரவன்? ஏன் இப்படிக்கூறினான்?

ப : துர்யோதனனுடைய நம்பன் அவன். நண்பன்
இறந்ததைக் கேட்டு இறந்த அவனுக்கு உபகாரம்
செய்வதாக நினைத்துத் தானும் அழிகதான்.

கே : தாமராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் ஒருவாறு முடிந்ததா?
அத்துடன் பாபதமும் முடிந்ததா?

பிறகுத் தூஷிப்பவன், மித்ய கர்மாக்களை விட்டவன்

ப : பட்டாபிஷேகம் முடிந்தது. பாரதம் முடிவளில்லை. 12 வது பர்வா ஆரம்பத்தில் பட்டாபிஷேகம். இதில் பீஷ்மர் தர்மாதிகளுக்காக கூறும் தர்மம் மேலே 6 பர்வாககள் முடிந்தால்தான் பாரதம் முடிந்ததாகும்.

கே : பலர் பட்டாபிஷேகத்துடன் தான் கதைகளை முடிக்கிறார்களே ? அது ஏன் ?

ப : ஸ்ரீராமாயணத்திலும் அப்படித்தான். ஸ்ரீபாகவதத்திலும் ருக்மிணி கல்யாணத்துடன் சிலர் முடிப்பர். முடிவில் ராமர், கிருஷ்ணர், பாண்டவர் அனைவரும் இவ்வுலகை விட்டுச் செல்வதால் அமங்களாம் என நினைத்து நிறுத்துகின்றனர்.

கே : ஆனால் அது நியாயமில்லையோ ?

ப : கேட்கிற காமும் கூறும் சாஸ்திரிகளும் கூட சர்வதமில்லையே ! வைகுண்டம் சென்றார் என முடிப்பதும் தப்பில்லை. வேண்டுமானால் மறுபடியும் அவதார கட்டம் வரை அல்லது அவதார கதையைப்பாவது கூறி நிறுத்த வேண்டும்.

கே : பாரதத்தில் மேலே என்ன இருக்கின்றது ?

ப : வேதவ்யாஸர் கூறும் ஸகல தர்மங்களும் ஸாந்தி பர்வா, ஆறு சாஸ்திர பர்வா, அச்வமேத பர்வா முதலியவைகளில் எண்ணிறந்த கதைகளுடன் கூறப்படுகின்றன.

கே : ஆனால் நாம் அத்துடன் நிறுத்தாமல் மேலே கதையைக் கேட்போம். பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பின் என்ன நடந்தது ?

ப : கிருஷ்ணன் சொற்படி ஸரதல்பத்தில் படுத்திருந்த பீஷ்மரிடம் தர்மங்களைக் கேட்கக் கிருஷ்ணன் உள்பட அனைவரும் சென்றார்கள். தர்மம் கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்றும், பீஷ்மர் கூறுவதை அனைவரும் சர்வணம் செய்யவேண்டுமென்றும் பகவான் ஒரு வ்யவஸ்தையை ஏற்படுத்தினார்.

கே : பீஷ்மர் அடிபட்டிருப்பதாலும் ஆகாஸ்திகன் இல்லாதிருந்ததாலும் எப்படி தர்மத்தை கூறுவார் ?

கே.பி. கீண்டகர் கோபமுள்ளவன் ஆகிய ஐவரும்

ப. பகவான் கூடவே இருக்கின்றார் என, உதாரணத்த
 னிட்டாரா? அவர் தமது தலைமையிலே படைகளைத்
 தந்து ஆரோவந்ததார். அந்நிலை படைகளாகிய தர்
 மநெரு கூறிவந்தார். தமையனது

கே: அப்பொழுது முகவில நாமர் என்ன கேள்வி
கேட்டார்?

[illegible]

கே : மதுரை என்ன நடந்தது ?

ப : சீதகாமா அஷ்டானங்களை அடித்துக்கொண்டு நீண்ட
மரிமசேன்று வணங்குகானது வாயாந், கானது
ஆரேமம் அந்நிலையங்களுடைய உத்கருதி, அந்நிலை
களுடைய கடனம் அந்நிலையங்களை விட காரணமாக
கூறுமாய்க் கோது அவருட விவரக வாயிதகார.

கே : ராஜ் தர்மத்தின் கூறுபாட்டினை எவ்வளவு அளவு அறிவீர்?

ப : பட்டினத்தை அழிக்க தம் வளாக, மக்கள், புரேஷ
 ஓநீர் வேண்டுக. மலையை வேட்கையா, புரேஷ
 வசூலம் அந்தரத்தாற்றம் முதலியவைகள் குறுப
 பட்டின.

கே : தாயகம் மீ வர வாய்ப்பு உண்டா ?

[illegible]

கர்ம சங்கர். சங்கர் இவர்களைவிட ஜாதி சண்டாளனர் மேல்

உபமன்யு பக்த விலாஸம்.

திருக்குறானசம்பநதா (தமர . 8 - 82)

கிழங்கேயுள்ள திருவே க
த்கில தங்கினபோது. அதை
அறிந்த தங்கில அந்தனர்
அவரை தேவ சென்றழை
கக திலைகருச் சென்று
பாடினர். இங்ஙனம் பற
பல கேட்க வகளிற் சென்று
பாடினர்.

இதுவரை தந்தை தோ
வில ஏறிச்சென்ற ஸம்பந்
தர் அதை விட்டுக் காலால்
நடக்க ஆரம்பித்தார். பெற்
ரேரும மறரேரும இதைக்
கண்ட வருந்தினர். திரு
நெல்வாடியிலுள்ள அடியார்
களுக்கு இறைவன களவில்
தோன்றி, "கம ஆணயின்
படி முததுப்பலலக்கு முதது
க்குடை ஊத முததுச்சினன
ங்களும் அளித்து அழைத்து
வாருங்கள் ஸம்பந்தனை"
என்றார். அங்ஙனமே அவ
ரை வரவேற்றனர். பல்
லக்கிலேறி பறபலகேடும்
சென்றார். சண்டசர் தோன்
றிய நிருச் செயலல்லல
காலால் நடந்து தர்சித்தார்.
சேர்காழிக்கு வந்து தக்க
காலத்திலே உபமன்யம்
செய்து கொண்டு பந்தா
கூரிலையும் பெற்றார்.

குழந்தை பக்தரைக்காண
வாக்சர் சேர்காழி வந்தார்.
ஸம்மந்தர் அடியார் கூட்டத்
துடன் அவரை வரவேற்க
ஹர்! ஹர்! மகாதேவ!
எனும் சப்தம் வானளா
விறறு. எங்கும் ஒரே விபூதி
குத்ராஷ்மணிந்த சிவபகத
கூட்டம். சிலகாளங்கு தங்கி
அவர் விருப்பப்படி தேவலரி
யப்பறைப பாடி வாக்சர்
லிளை. பெற்றுச் சென்றார்.
தன்னுடன் வருவது தந்தை
கதுப்பலவகையி ஓம் சிந்து
சேமம் என்னுணர்கக ஸம்
மந்தர் அவரை ஊரிலேயே
இருக்கச்சொல்லி பல கேட்க
தம் செல்ல தனக்கு விடை
தரும்படி பிராவை வேண்டி
னா. இத்தகைய தவப்பதல்
வனை - பக்தனை - புலவனை -
விட்டுப் பிரிவரேர சிவ
பாதர்? புதல்வனுடன்
சென்றார்.

திருப்பாச்சிவாச்சிராமம்
என்ற ஊருக்குச் செல்லும்
போது அவ்வுரரசன் இவர்
வாவைக் கேட்டு ஆராதம்
அடைந்து கக்கபடி வர
வேற்று ஆலயத்திற் கழை
த்துச் சென்றான் ஆயகு

குழந்தைகளை 5-வயதுவரை சாஜாவைப்போல போஷி.

கோபுவாசலில் ஒரு ராஜ கன்யகை அபஸமாரம (காககா வலிப்பு) என்னும் நோய்வாய்ப்பட்டு எந்த சிகிதையுமில்லாமல் அது கட்டுப் படாமல் போகவே இறைவனே சரணமென்று அவருடைய பித்தருப்பதைப் பார்த்து இது யார்? என வினவினா. தங்களை வரவேற்று உபசரிக்கும் மன்னன் மகனே இவன் என்றனர். இந்த கஷ்டத்திலும் தன்னை ஸேவிகளும் மன்னனைக் கொண்டாடினர். இறைவனை நாடிப் பாடினர். நோய் அகல, மன்னனும் மகளும் பகதரின் மன்னனுள் ஸம்மந்தரைக் கொண்டாடி முக்கரணங்களாலும் பூஜித்து உடல் பொருள் ஆனிகளை அவருக்கு அர்ப்பணம் செய்தனர்.

திருச்செங்குன்றூர் என்ற நியய க்ஷேத்ரத்திற்குச் சென்ற போது ஆங்குள்ளோரும் ஸம்மந்தருடன் வந்த அடியார்களும் பொறுக்கமுடியாத குளிரால் துன்புற்றனர். கருணா ஸூர்திபான் ஸம்மந்தர் சிலபாட்டுகளால் பகவானை வேண்டி, அந்த க்ஷணமே அகன்றது நோய். சிவபாதர் யாகம் செய்ய விருப்பங் கொண்ட பொருளுக்கென் செய்வ

தென்கலங்கொள். ஸம்மந்தர் வேறெங்கு செல்வர்? பகவானையே பாடி ஒரு சிவகணம் அக்ஷய்யமான ஸ்வர்ண பாத்ரத்தைத் தந்தது. சிவபாதர் மட்டு மல்லாமல் வேள்வியில் விருப்பு கொண்ட அனைவரும் அப்பொருளால் மெய்ப் பொருளான பகவானை ஆராதித்தனர்.

ஒருநாள் யாழ்ப்பாணர் தன் உறவினரிடம் ஸம்மந்தர் பாட்டுகளைத் தனது வீணையிலடக்கிப் பாடுவதாகக் கூறி சிறிது கர்வங்கொண்டா. இதை அறிந்த ஸம்மந்தர் ஒரு பாட்டைப் பாடி அதை வீணையில் பாடச் சொன்னா. பலமுறை முயற்சித்தும் பாட முடியவில்லை. தனது வீணைகளை பாடா வண்ணம் செய்த தென்கிணங்கொண்டு அதை உடைக்கமுயன்றார் பாணர். சிவன பெருமை வீணையில் அடங்குமா? ஸாஹஸம் செய்யாதே! என்றார் ஸம்மந்தர். இதைக் கேட்டவுடன் தன் குற்றத்தை புணர்ந்து பகவானை வேண்டினார் பாணர். அதே பாட்டை அதே வீணை மறுபடி அழகாகப் பாடிற்று.

திருமருகல் ஸ்தலத்திலே ஒரு வைரம் கன்யகை

பின் 10-வயதுவரை தாலைப்போல் அடக்கி நடந்து.

தனது அத்தை மகனை மணக்
கக் கருதி வரும்போது
அவனை அவன் திண்டிற்று.
பெற்றோரையும் விட்டு இவ
ரைப் புருஷனாக எண்ணி
வந்தேனே! இனி என் கதி
யாதென புலமடீனாவன்.
இதைக் கேட்ட ஸம்மந்தர்
அவளது குறையை நன்கு
விசாரித்தார். எனது தந்தை
எனக்கு முன்பே நகதஸனேரா
தரிக்கீர் இவருக்குத் தருவ
தாகக் கூறி இவரை விடச்
செலவ முளளவர்களுக்கே
அனைவரையும் தந்தார். இவர்
என தந்தை சொல்கை நம்பி
வேறுமணம் செய்துகொள்
ளாமல ஏங்கி நின்றார். இவர்
கவலையை அகற்ற ஏழை
பாயினும் உறவினர், நம்பி
இவர் என்ற காரணத்தால்
பெற்றோரிடம் கூறாமலும்
அவர்கள் ஸம்மதம் பெறாம
லும் இவரை மணக்கப் புறப்
பட்டேன். ஸர்ப்பம் இவர்
உயிரைக் கொண்டு சென்
றது. இனி யான் என்ன
செயவேன்? எங்கு செல
வேன்? என அலறினாள்.
ஸம்மந்தர் பகவானைப் பாடி
அவரை எழுப்பி இருவர்க்
கும் மணம் செய்வித்தார்.

சிறுத்தொண்டரை ஸக
திதது மகிழ்ந்தார். திருப்
புகழார் சென்றார். அங்கு
முருகரை என்னும் பக்தர்

அடியார்களுக்காக ஒரு
மடம் அமைத்து அடியார்
ஸேவை செய்து வந்தார்.
அங்கு சென்று அவரைக்
கண்டு மகிழ்ந்தார். திருவா
ருரை ஸேவிததுவிட்டு வா
கீசர் திருப்புகழார் வர ஸம்
மதர் இரண்டாம் முறை
யாக அவரை தரிசித்து
அவர் மூலமாகத் திருவாரூர்
கோத்திர மகிமைபைக்கேட்டு
அங்கு சென்று தர்சித்தார்.

வாகீசரும் ஸம்மதரும்
சேர்ந்து எண்ணிறந்த அடி
யார் கூட்டம் பின் பற்றப்
பற்பல நிவ்யஸ்தலங்களுக்
குச் சென்றார்கள். திருவிழி
மிழலையில் சிலகாலம் தங்கி
னர். ஸம்மந்தருக்குத்
தோனியப்பரைத் தர்சிக்க
அவா தோன்றிற்று. பக
வான் அநதாலயத்தலேயே
தோனியப்பராகத் தோ
ன்றி தர்சகம் தந்தார். பல
ருயிதைக்கேட்டுவியத்தனர்.

ஒரு ஸமயம் மழை இல்
லாததால் பொருள் விலை
ஏறிச்சாப்பாட்டிற்குக்கஷ்ட
மேற்பட்டது. இரு பக்தர்
களும் பாட இறைவன் இரு
வர்களும் இரு பொற்காசு
கள் அன்றன்று மளித்தார்.
அதனால் அடியார் பசியகன்
றது. இருவரும் வேதா
ரணயம் சென்றவர் வேதங்
கள் பூஜிததுச் சென்ற

வாயற்படி திறக்கமுடியாம
லிருந்ததால் வேறு வழி ஏற்
பாடு செய்து பக்தர் பக
வாளை வணங்கி வந்தனர்.
இதைக் கேட்டு இருவரும்
வேதாரணியேசனைப் பாடி
அன்று முதல் அக் கதவு
வழக்கப்படுதலும்திறக்க
வும் ஏற்பாடு செய்தனர்.

மதுரையில் சுந்தரேசன்
பரம்பரையில் வந்த கூன்
பாண்டியன் சைவ வழிபாட்
டை விட்டு சமணருடன்
சேர்க்தான். அவன் மனைவி
யும் மந்திரியும் சிவபக்தியி
லீடுபட்டவர். மனவன் மன
தைத் திருப்ப க்ராமஸமபந
தரால் தான் முடியுமென
அவரை அழைத்து வர
து தாகளை அனுப்பினார்கள்.
ஸமபநதர் வந்து ஒரு மடத்
தில் தங்கினார். இதை அறி
ந்த சமணர் அரசன் ஸம்
மநு பெற்று அவருந் தவத
தனர். இதை அறிந்த ஸம
மநதர் வருந்தித் தீர்ந் அரச
னுடலில் துவரமாயிற்று.
அரசன் நோயை அகற்ற
சமணர் பெரும்பாடுபட்டும்
பயனில்லை. மனைவியும் மந்
தரியும் மன்னவரிடம் ஸமபந
தர் மடத்தில் வந்திருப்பதை
தெரிவிக்க தர்க மரியாதை
யுடன் அவரை அரச சபை
க்கு வரவேற்க அவர்களிடம்
பாண்டியன் சொன்னான்.

சம்பந்தர் அமைச்சருக்கும்
ராணிகளும் அபயமளித்துக்
கூன்பாண்டியனைச் சைவ
னாக துவதாகக் கூறினார்.
மற்றாள் சமணரும், சம்பந
தரும் சபைபரில் வந்து தத
தம் சகதியினால் அரசனது
நோயை அகற்றவேண்டும்
எனக் கூறினார். சம்பநதர்
ஒரு பாகதநிலிருந்த ஜூரத்
தை அகற்ற சமணருக்கு தீர்ப
பாகதநில செல்லும்படிச்
செய்தார். அதை அகற்ற
அரும்பாடு பட்டும் சமணர்
களால் முடியவில்லை. ஆத
லால் சமணரை விடக் க்ர
மான சம்பநதரைக் கொண்டு
அந்த பாகதநிலிருந்த நோ
யையும் அகற்றிக்கொண்டான்
அரசன். சமணர் முன்பிரு
ந்த செல்வாககினால் தங்களை
மகநவதக கைவிட்டவாகத்
த, மற்றோர் முறை பரிசைக்
கவகக வேண்டுமென்றனர்.
அவ்வளவே ஏற்பாடு செய
கானரசன். இருவரும் அவ
ரவர் மந்திரதை மூலையில்
எழுதித் தீர்த்தி வேண்டும்.
எவர விடுவரியாமல் இருந
கின்றதோ அவர் மதமே
நிறந்தது என்றான். இருவ
ரும் அப்படியே மந்திரவ
களை எழுதி ஓலைகளிற்
லிட்டனர். சமணர் ஓலை
சாம்பலாகியது. சம்பநதர்
ஓலை மரன்னிலும் சிறப்பாக
விளங்கிற்று.

ஸமஹம் முன்று முன்றாக பிறக்குக. புவி ஐந்தைந்தாக.

கங்கா தத்தன்.

பாரதகேஸரி, ஸ்ரீ T. S. பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்.

(சூடிமாதத் தொடர்ச்சி.)

நற்குண நற்செய்கைகளில் சிறந்த அந்த சந்தனு என்னும் ராஜ ரிஷி தன்னை விட்டு மறைந்த கங்கையை யும், அவள் தன்னிடம் ஈன்றெடுத்துச்சென்ற எட்டாவது மைந்தனையும் மறக்கமுடியாமல் வெகு காலம் கழித்திருந்தான். தன்னரசைச் செவ்வனே தரும நெறி தவருது பரிபாவித்து பிரஜைகளுக்குப் பெருத்த சுகம் அளித்துக் காத்திருந்தான்.

முன்போல, ஒரு நாள் சந்தனு கங்கைக் கரையில் வேட்டையாடித் திரிந்திருக்கும் தருவாயில், ஓரிடத்தில் கங்கையின் ஜலமட்டம் ஏறுவதும், இறங்குவதுமாக இருப்பதைக்கண்ணுற்று, அதன் காரணம் அறியக் கரை போரமாசச் சென்றான். சிறிது தூரத்தில் பால ஸூர்யன் போன்ற ஓர் இளைஞனைக் கண்டான். இளைஞன் விற்பயிற்சி செய்துகொண்டிருந்தான். அம்பு தொடுத்து கங்கையின் வெள்ளத்திற்கு அணை போடுவதும், பிறகு மற்றொரு அம்பால் அணையை உடைத்து, ஜலத்தைப் பெருகச் செய்வதும், இவ் வீரனுக்கு விளையாட்டாக இருந்து வந்தது. சிறுலனை அரசன் அணுகியதும் சிறுவனும் மாயம்போல் மறைந்துவிட்டான்.

சந்தனு சிறிது யோசித்து, கங்கையை அந்த இடத்திலே நினைத்துத் துதித்தான். கங்காதேவியும், தனது வலது கரத்தில் இளைஞனுடன், அரசன் முன்னிலையில் தொற்றம் அளித்தான். அவனுடைய தேவதா ஸ்வரூபமும், சிறுவனின் வளர்ச்சியும், தெஜஸ்ஸும் சந்தனுவுக்கு பழைய நிலையில் கண்டபடி சிறிதும் அடையாளம் புக ஒள்ளுகவே பிறக்கும். தர்மத்தினால் புக அழியாது.

தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. யாரென்று மயங்கி நிற்கும் ராஜரிஷியை, கங்கை அணுகி தான் யார் என்று தெரிவித்ததுடன் “அரசே! என்னால் வளர்க்கப்பட்டு, வஸிஷ்டரிடம் கற்று, எல்லா வேத வேதாங்கங்களிலும் னில் முதலிய எல்லா அஸ்திரங்களிலும் பெரும் தேர்ச்சி பெற்றான். இவன் உம்முடைய புதல்வன் என்பது ஞாபகம்ருக்கட்டும். இவன் அநியாதது ஒன்றில்லை. இவனை வெல்லக்கூடியவரும் ஒருவரும் இல்லை. ஆங்கே ரஸர் என்ற பிருஹஸ்பதியும், சுக்ரரும், பரசுராமரும் அறிந்தவை எல்லாம் இவன் அறிவான். உம் வீட்டுக்கு இவனை அழைத்துச் செல்வீர்” என்று அன்புடன் அரசு னிடம் அப்புதல்வனை அளித்தாள். அவ்விடத்திலேயே கங்காதேவியும் மறைந்துபோனாள்.

நிகரில்லாத தன் தனயனுடன் சத்தனு பெரு மகிழ்ச்சி பொங்க ஊஸ்தினுபாய் என்ற தன் நகரம் சேர்ந்தான். “தேவஸ்ரதன்” என்ற இந்த மைத்த னுக்கு இளவரசு பட்டம் அளித்து, அரசின் பொருப்பை அவ்விடமளித்து தானும் அவனுடன் மகிழ்ந்திருந்தான்.

சில வருஷங்கள் சென்றன. யமுனைக் கரையில் ஒரு நாள் சத்தனு தனியாக ஒரு ஸாரதியுடன் ரதமேறி வேட்டையாடிக்கொண்டிருந்தான். அங்கு வெகுதூரம் வீசும் ஒரு பரிமள கந்தம் இவனை ஆட்கொண்டது. அந்த மணம் வந்த வழியே அரசன் சென்றான். அங்கு ஓர் மாதரசியைக் கண்டான். அவள் அங்குள்ள செம்படவர்கள் தலைவனின் மகளாக இருக்கவேண்டும் என ஊஹித்தான். ஆனால் தன் மனதை அடக்கமுடியாத அந்த ராஜரிஷி செம்படவர்கள் தலைவனை நாடி, அந்தப் பெண்ணைத் தனக்கு விவாஹம் செய்துத்தரும்படி கேட்டான். அவளும் “இப்பெண் ஸாமான்யப் பெண் அல்ல வென்றும், தன்னால் வளர்க்கப்படுவது ஒன்றே தவிர

மற்றவை அதர்மததால வீரையில் அழியும்.

இவ்ஞாடைய மேன்மையை தன்னாலும் வேறு எவராலும் அறியத் தரமல்ல வென்றும், இவளை விலாஹம் செய்து கொண்டால், இவ்ஞாக்குப்பிறக்கும் ஸந்ததியே அரசனாயில் வீற்றிருக்கவேண்டும். இதுவே தன் கோரிக்கை. தான் கேட்கும் வரம் என்றும் தாசராஜன் முழங்கினான். தன்னுடைய ஈடிணையில்லாத கங்கா புத்ரனுக்கு துரோஹம் இழைக்க அரசன் நெஞ்சம் அதற்கு சம்மதிக்கவில்லை. தான் கண்ட எழில் காரிகையை மறக்கவுமுடியவில்லை. நகரம் திரும்பின சந்தனு, வெகு காலம் இந்த வேதனையை மனதில் பூட்டிவைத்து, நாளடைவில் கவலையால் வாடித் தனித்தான். தந்தையின் துன்பத்தை அறியாத தேவவ்ரதனும், அவரை அணுகி ஆறுதல் சொல்லித் தேற்ற நினைத்தான். தன்னைக் கண்டபோ தெல்லாம் பெருமூச்சுவிடும் தன் தந்தையின் துயரத் திற்குக் காரணம் என்னவென்று வினவினான். பிள்ளையிடம் சொல்லக்கூடியதல்லவே இந்த துயரம். தன் துயரத்திற்கு முக்கிய காரணம் என்ன என்பதை அந்த ராஜரிஷி, ராஜநீதி, ராஜதர்மங்களில் சிறந்தவனான தேவவ்ரதனுக்கு ஒருவாறு விளக்கினான்.

“தேவவ்ரதா, அரசன் கவலையற்றிருக்க வேண்டுமானால், அவனுடைய ராஜ்யம், அவனுக்குப் பிறகு எந்த குறையுமின்றி (அராஜகத்திற்கு உட்படாமல் அவனைப்போல் அவன் ஸந்ததியால் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அரசகுலம் அழியாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். எனக்கு இருப்பவன் நீ ஒரே புதல்வன். உனக்கு ஆபத்து ஏதேனும் நேரிடும் இக்குலம் அழிந்துவிடும். அதற்காகப் பல புத்ரர்களை அடையும் கருத்தும் எனக்கில்லை. நீ நூறு பிள்ளைகளுக்கு மேற்பட்டவன். உனக்குத் துரோஹம் செய்யவும் நினைக்கவில்லை. இரு கண்களில் ஒரு கண் மாத்திரம் இருந்தால் எப்பொழுதும் கவலையே. ஒரு கண் போனால் பார்வையே போய்விடுகிறது. ஒரே

இனம் வெய்யில பிணப்புறக வயதான ஸ்திரீ ஸங்கம

புத்ரன் அழிந்தால் குலமே அழிந்ததாகும். அதனால் குலத்தையும், அரசாட்சியையும் பாதுகாக்கும் பெரும் செல்வமான உன் பொருட்டே இந்த என் கவலை” என்ற தந்தை மொழி கேட்ட தனயனும் ஸாரதிமூலம் விஷயம் அறிந்து நேராக அந்த செம்படவர் தலைவனை நோக்கி விரைந்தான். தேவவ்ரதனைக் கண்ட தாசராஜனும், தன் நிபந்தனையை அறிவித்தான். “உம்முடைய தந்தை இவனைக் கண்டு மோஹித்தார் என்றால், அது அவருடைய குற்றமல்ல இவனுடைய பிறப்பின் மேன்மையே அவரை அவ்வாறு செய்வித்தது. இவன் உபரிசரவஸு” என்ற சக்ரவர்த்தியின் பெண். தவசிகளாலும் கொண்டாடப் பட்டவள். ஸத்தியவதி என்ற பெயர் கொண்ட இவளை மணக்க சந்தனுவே ஏற்றவன் என்றந்த உபரிசரவஸுவே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அதனால் இவள் எந்ததீயே அரசபதவி ஏற்கவேண்டும். வேறு யாரும் அதற்கு உரியவரல்ல. இதுவே என் பெண்ணுக்காக வைத்திருக்கும் கன்யா சுலகம். இப்பொழுது நீர் இந்தப் பெண்ணை உம்முடைய தந்தைக்காகக் கேட்கிறீர்? அதிசயம்தான் இது! ஆனால் எனக்கு இதில் அச்சமும் ஸம்சமயமும் உண்டு.

தேவவ்ரதன் : அறிந்தேன் தாசராஜா. கவலை வேண்டாம். நிச்சயம் இவளுக்குப் பிறக்கும் ஸத்ததியே அரசேற்பான். அவன் பொருட்டு எனக்குள்ள உரிமையை தயாகம் செய்தேன். இது முற்றிலும் உண்மை.

தாசராஜன் : அய்யனே, நீர் மூத்தவர். உம்முடைய பராக்கிரமம் உலகறிந்தது. உம்மை ஜயிக்கக் கூடியவன் இந்த மூவுலகிலும் இல்லை என்று எல்லோரும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இன்று நீர் உம் தந்தைக்காக அரசபதவியை ஸத்யவதியின் பிள்ளையின் பொருட்டு தயாகம்செய்தாலும் உமக்குப் பின்பு பிறக்கும் குட்டைஜலம், சாதரியிக் தவிரன்னம் ஆபுனை குறைக்கும்.

பிள்ளைகள் உம்மைப் போலவே பளிஷ்டர்களாக இருந்து என்றும் இவள் ஸந்ததிக்கு ஹானி செய்வது ஸஹஜம் தானே. அதன் பொருட்டே சந்தேகம் கொள்கிறேன்.

தேவவ்ரதன் : தலைவனே இதோ இங்கு கூடியிருக்கும் ஜனங்களின் முன்னிலையில் என் உறுதிமொழியைக் கேளும். மறைந்து, கண்களுக்குப் புலப்படாத தேவர்களும், தேவரிஷிகளும் என் சொல்லை நன்றாகக் கேட்கட்டும். கண்ணுக்குத் தெரியாத சக்தியுள்ள பஞ்ச பூதங்களின் சாட்சியாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த தேவவ்ரதன் இந்த ஷணம் தொட்டு நீங்காத நைஷ்டிக ப்ரும்மசரிய வ்ரதத்தையே கடைபிடிப்பேன். அரச பதவியோ, போகமோ எதிலும் விருப்பம் கொள்ளேன். ஸ்த்ரீகளை மனதினாலும் நினைக்க மாட்டேன். புத்ர ஸந்தானத்தை அடையமுற்படேன். அபுத்ரவானாக இருந்து அதனால் தரகம் ஸம்பனித்தாலும், என்னுடைய (ஸந்த்ரீகாணுஷ்டானத்) தவநிலையால் புண்ணிய லோகங்களை அடைவேன். நான் சொல்வது ஸத்யம். என் தந்தைக்கு உன் பெண்ணைத் தயங்காமல் கொடு. " என்று கைகளை உயரத் தூக்கி கர்ஜித்து மொழிந்த கங்கா புத்ரனின் சிரஸில் புஷ்பமாரி பெய்தது " 'இவன் பீஷ்மன்' என்று அசரீரி எழுந்தது. தாசராஜனோ மெய்சினிர்ந்து, நாலடைத்து நின்றான். மறுமொழி பேசாது தன் பெண்ணை பீஷ்மனுடன் தேரில் ஏற்றி அனுப்பிவைத்தான். சந்தனுவும் ஸத்யவதியை மணந்தான்.

தனக்காகத் தன் சுகத்தை தியாகம் செய்து தன் கவலையை நீக்கிய பீஷ்மனை சந்தனா " நீ வெகுகாலம் ஜீவித்திருப்பாய். நீ விரும்பினால் அல்லாது மிருத்யு உன்னை அணுக மாட்டான் " என்று வரம் அளித்து உவந்திருந்தான்.

ஸாயங்கால வெய்யில் ஹோமப்புறக பால ஸ்த்ரீ ஸங்கம்

ஸ்தகதாம்ருத கலாநிதி, ஸ்ரீ T. S. பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்.

[illegible]

நாகம்-சக்ரவாகம்.]

පණ්ණසී,

திருநாமம்-சூபகம்.

ஸ்கூலா முலே ஜெட்பு கொண்ட

ஸ்துதர ரகு ராமர —

(२०३)

அனுபல்லவி.

வகலெற்றுங்க லேகமிடு

வந்து வநிக துரானசே —

(10-)

ச. ச. சுவாமி.

ஸ்தாபனாதி கரணம் 499

தாஸத் பயனம் புனைநக

ஸ்ரீ நாயக கடியிரிஞ் சமு

ஸ்ரீ தியாக ராஜ நாத —

(10)

பெயர் : _____

பல்லவி : ஸுந்தர சக்ராமா - அழகுன்ன சக்ராமா ।
ஸுகுண மூலே ஜெப்பு கொண்டன் - உன உயர்ந்த குணங்
களைப் பெறவெனக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அனுபல்லவி: வகவெறுங்க லேக - உன்னிடத்தில் உபாஸித்து அடையும் வழிகளை அறிபாதவன் கரன். (ஆளுலகீ மாதந்திரம்) இது வதது அனுசன் - என்னை

நிர்மலமான நீர் இரவில் பாலன்னம் ஆயிடு வதற்க்கும்.

போக்கி இவருவதாய் என்று. தராஸசே - தவருன
(பொருத்தாத) ஆசையிலுட (உண்டாய் பாடிக்கொண்ட)
டிருக்கிறேனா?

சாணம்: ஸுருஷி கர்மம் புது - ஸுருஷம் முதலிய
கர்மாதகநன். தானதயயனம் புது தானம், வேகாத
யாயனம் முதலிய (எனாத நொணாபத துடவகளிலுநிக்
கப்பட்டு உபாதகநுடங்களை, எருகன - ஷுதகாலும்
பெற்றவன் அவனானான். தானஸுயாமி போகோபக்க
வேணாம. நீ போகாஜாத - இதை தயாகாஜ
னா (பாடிபாடிநம்) நுதககடபுக்கிறவனே. நீ காயகா-
உஷாய்காதனே; ஷாயித - ஷாயித - ஷாயிதகவேனா துகிறேன்

உமமுடைய திவயானுகாதந்திற் த ஸாதனமாகத்
தான எல்லாதகாமாதகனும் உம்மாதேயே விடுக்கப்பட்டு
டிருக்கிறது. அவைகளில் தைரவு திருக்காலும், துறவு
கனாலும் தீரே உம்மை தீண்டப்பவா பொருட்டு, தயவு
காட்டி ஸமபூர்ணமாகிக் கொடுப்பவர். உம்மை தீண்ட
கிறது ஒன்றையே விரும்பித் தெரிந்து விடாது பற்றி
நின்றவர்களுக்கு. மற்ற கருமாககன எது செய்பினும்
செய்யாதிருப்பினும் உமமிடமே அவர்கள் கொண்ட
பற்றாதல் உமமிடமே சேர்த்துவிடும் எனபதை அறிவேன்.
பலகோடி வருஷங்கள் கர்மாக்களிலும், தவ தெரியிலும்
விடைபெற்றவர்களும் இடையே போகத் தீர்த்து தேஷங்
களுக்கு உட்பட்டு அதனால் விடையின பயனை அடை
கிறார்கள். ஆனால் உம்மை அவர்களால் கண்டு கொள்வது
என்பது துர்லபமாக இருக்கிறது எனபதை உமமுடைய
சரித்திரங்களையும், விடைகளையும் பாடியும் கேட்டும் அறித்
தேன். ஆனால் தவ தெரியில் முற்றுப் பெறுதவர்கள்
வர்களுக்கும் தர்மங்களில் குறைவுபட்டவர்கள் சாஸ்திர
வகையாதையினின்று தவநின்றவர்களும் உம்மையே பற்றுக்
கொள்கக் கொண்டவர்கள் பாலாகனாலினும் அவர்கள்
பால் தீரே விதைத்து செலவிடா என்பதையும் உமமுடைய
குணமாக உம்முடைய சரித்தங்களில் பாடியும் கேட்டும்
அறிந்தேன். ஆதலின் இது என்ன என பேராசையா?
-வாஸ்தவம் மற்றவர்கள் தீண்டக் முடியாத ஆசையாக -
இதில எனக்கு ஸாகவாழ்வோ பொருள் பற்றப்போதான்
கேட்டுனா? நீ காயகன என்ற செஷவதனை தெய்வ
மான தங்களை காணாத அனுக இயலாதவன். தயவன்

சாமே தேஷய பொருள் உத்தமமானது.

என்னை அணுகி வந்து அருள் செய்வது உபகரு அரி
தவையே' இதுவே உம்முடைய 'ஸஞ்ஞாம.' இகையே
சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். வேறென்னறையும் நீனைத்
தவன் இல்லை. அருள் புர்ப்பும்.

ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமிகள் தான் ஜீவிந்திருந்த காலம்
முழுநிலைம, வாணசீரம் தர்மங்கள் சாஸ்திர தீயமங்கள்
தவறினவர் அல்லர் தனஞ்சை இயன்றவரை அனுஷ்டா
னங்களுடன் சிலரும் குறைபாதவர். அவைகளுக்கு
இடையே அனவரதமும் பகவத்குண கீர்த்தனம் செய்து
வந்தவர். அவரையே பகவான் அணுகி, தன் தீயப்
தரிசனம் அளித்தார் எனபதற்கு இதனிட சாஸ்திர
பிரமாணம் வேறு என்ன வேண்டும்?

சிவானந்தரின் சீரிய போதனைகள்.

- 1 தேவனை மிகவும் கருக்கிக் கொள்.
- 2 எப்பொருளிலும், யாரிடத்திலும் ஒரு பொழுதும் பற்றுதல்
- 3 உன்னிடமுள்ளதைப் பிறருடன் பகுத்து உன் [வைக்காதே.
- 4 இனிய சொற்களை அளவுடன் சொல்.
- 5 தெய்வத்தை அடையத் தீவிர ஈடுபாடு கொள்.
- 6 காளைக்குள்ளதை இன்றே செய்.
- 7 தற்புகழ்ச்சியையும், வீண் ஆடம்பரத்தையும் விடு.
- 8 எளிமையுடன் பணியைக் கொள்.
- 9 சதா முகமலர்ச்சியுடன் இரு.
- 10 கவலைகளை அகற்றி விடு.
- 11 உனக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களில் சிந்தனை
- 12 விட மணி கோமாவது தனித்திரு [கொள்ளாதே.
- 13 புறக் கூறுதலையும், குற்றக் காலுதலையும் வெறுத்தோடுதற்கு
- 14 செய்த குற்றங்களை ஒளியாது ஒப்புக்கொள்.
- 15 சதா சுதந்திரப்புகுள் இரு.
- 16 எவ்வாப் பெயர்களிலும், உருவங்களிலும் கட்டினைக் கொள்.
- 17 கட்டினிடமே நெருங்கிய எப்புக் கொள்.
- 18 அதிகாரத்தில் நான்கு மணிக்கொழுந்த ஆண்டவனை வழிபடு.
- 19 தீய தொடர்பையும், பயனிலாத சொற்களையும் புறக்கணி
- 20 சாந்தமாகவும், அதரியத்துடனும் இன்னவர்களை எதிர்த்து
[கின்ற முன்னேறு.
- 21 பெண்களைப் பராசக்தியென கணவரு

நந்தை தேடித் தந்த பொருள் கதம்பமமாகும்.

ஸ்ரீ வேங்கடேச ப்ரபத்தி.

7. सप्रेम भीति कमलाकरपल्लवाभ्यां
संवाहनेऽपि सपदि क्लममाददानौ ।
कान्ताव वाङ्मनसगोचर सौकुमार्यौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

ஸப்ரேம பீதி கமலாகர பலவாப்யாம்

ஸம்வாஹ னே஽பி ஸபதி கலம மாததானௌ ।

கரந்தாவவாங்மனசோசர ஸௌகுமார்யௌ

ஸ்ரீ வேங்கடேச சரணௌ ஸரணம் ப்ரபதயே

ஸ்ரீ வேங்கடேச - வேங்கடரமணனே, ஸப்ரேமபீதி - ப்ரேமைபுடனும், பயததுடனும், கமலா - லக்ஷ்மியின், கரபல்லவாப்யாம் - தளிர்போன்ற கைகளால், ஸம்வாஹனே அபி - பிடிக்கப்பட்ட போதிலும், ஸபதி - உடனே க்லமம் - வாட்டத்தை, ஆததானௌ - அடைபவைகளும், கரந்தௌ - அழகானவைகளும், அவாங் மனஸ கோசர ஸௌகுமார்யௌ வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாத அழகையுடையவைகளுமான, சரணௌ - உன் பாதா னிருதங்களை, சரணம் ப்ரபதயே - சரணமடைகின்றேன்.

8. लक्ष्मीमहीतद्वनुरूप निजानुभाव
नीलादिविष्य महिषीकर पल्लवानाम् ।
आरुण्य संक्रमणतः किल सान्द्रागौ
श्रीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

லக்ஷ்மீ மஹீததனுகுரூப நிஜானுபாவ

நீலாதி திவ்ய மஹிஷீகர பல்லவானாம் ।

ஆருண்ய ஸங்க்ரமணத: கில ஸாந்த்ராகௌ

ஸ்ரீ வேங்கடேச சரணௌ ஸரணம் ப்ரபதயே ॥

ஸ்ரீ வேங்கடேச - ஸ்ரீ வேங்கடேசனே, லக்ஷ்மீ - ஸ்ரீ தேவி, மஹீ - பூதேவி, ததனுகுரூப நிஜானுபாவ - இவர்களுக்கு சமமான தன் மஹிமையை உடையவர்களான, நீலாதி திவ்ய மஹிஷீ - கப்பினனைப் பிராட்டி முதலிய

ஸஹோதரன் தேடித்தந்த பொருள் அதமம்.

சிறந்த மனைவிகளது, கா பல்லவாணம் - களிப்போன்ற
கைகளினுடைய, ஆருண்ம ஸங்கீரமணத கில-செந்திறம்
கலந்ததினையே போல, ஸாதாராரகோள - அடங்குத செந்திற
முடையவைகளான, சரணோள - உனதிருவடிகளை, சரணம்
ப்ரபதயே - சரணடைகின்றேன்.

9. निव्यानमहिधि शिवादिकிரीट कोटि-

प्रपुण दीप्त नवरत्न महः परोहै ।

नीराजनाविधिमुदार मुपाददानी

भीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

சிதம்பரமதவிதி சிவாதிகிரீட கோடி

ப்ரதயுப்த திப்த நவரத்ன மஹ: பரோஹை: ।

நீராஜநாவிதி முதாரமுபாத தானொள

ஸ்ரீவேங்கடேஸ சரணோள ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥

ஸ்ரீ வேங்கடேச - ஸ்ரீ வேங்கடேசனே, சிதம்பரமத
- தினமும் வணங்கு கின்ற, விதி+வாதி - பிரமமா சிவன்
முதலியவர்களின், கிரீட கோடி, ப்ரதயுப்த - கிரீடத்தின்
நுனிகளில் பதிகப்பபட்ட, திப்தநவரத்ன - ப்ரகாசிக்கின்ற
நவரத்னங்களின், மஹ: பரோஹை: - காதிகளின்
முண்டளால, உதாரம் - உயர்ந்த, நீராஜநாவீதம் - ஹார
ததுபை, உபாததானொள - பெறுகின்றவைகளுமான, சர
ணோள - உனதிருவடிகளை, சரணம் ப்ரபத்யே - சரண
டைகின்றேன்.

10. विष्णोः पदे परम ह्युदितप्रशंसौ

यौ मध्व उत्स इति भोग्यनयाऽन्युपासी ।

भूयः तथेति नव पाणिनक्त प्रदिष्टौ

भीवेङ्कटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

விஷ்ணோ: பதே பரம இதயுதிதப்ரசம்ஸௌ

யௌ மத்வ உத்ஸ இதிபோக்ய தயரப்ய பாததௌ ।

பூய: ததேதி நவபாணி தலபரதிஷ்டௌ

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ சரணோள ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥

ஸ்ரீ வேங்கடே: ச - ஸ்ரீ வேங்கடே: சனே, யௌ - எகத
திருவடிகள், 'விஷ்ணோ: பதே பரம' - விஷ்ணோ: பதேபரம்,

பெண் தகம் அதமத்திலும் அதமமாகும்.

இதி - என்ற உபநிஷத் வாக்கியத்தால், உதிதப்ரசம்ஸௌ-
புகழப்பட்ட ஸ்வகனோ, யௌ-எவைகள், மதவ உத்ஸிதி-
மதவ உத்ஸி என்ற வேகவாக்யப் பகுதியால், போகய
தயா அஃ உபாநதௌ-அனுபவிக்கத் தக்கவைகளாகவும்
கூறப்பெற்றுள்ளனவோ, பூயா-மறுபடியும், ததா இதி-
அவ்வாறே என்று, தவ - உன்னுடைய, பாஸிதல ப்ர
திஷ்டௌ - கைகளால் காட்டப் பெற்றுள்ளனவோ,
தௌ சரணௌ - அந்தகைய பாதங்களை, சரணம் ப்ர
பதயே - சரணடைகின்றேன்.

11. पार्थाय तत्सत्क्रुशसाराधिना स्वयैव

यौ दर्शितौ स्वचरणौ शरणं व्रजेति ।

भूयोऽपि मह्यमिह तौ करदर्शितौ ते

भीवेकूटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

பார்த்தாய தத்ஸத்ருஸ ஸாரதிநா த்வையவ

யௌ தர்ஸிதௌ ஸ்வசரணௌ ஸரணம் வ்ரஜேதி ।

பூயோபி மஹயமிஹ தௌ கரதர்ஸிதௌ தே

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ சரணௌ ஸரணம் ப்ரபதயே ॥

ஸ்ரீ வேங்கடேச - திரு வேங்கடனே, யௌ - எந்த,
ஸ்வசரணௌ - உன் திருவடிகள், பார்த்தாய - அர்ச்
கனனுக்கு, ததஸத்ருச ஸாரதிநா - அவனுக்குத் தருக
ஸாரதியான, தவயா ஏவ - உன்னாலேயே, சரணம்
வ்ரஜ இதி - சரணம் அடை என்று, தர்ஸிதௌ - காண
பிக்கப் பட்டனவோ, பூயோபி - மறுபடியும், இஹ -
இங்கு, மஹயம் - எனக்கு, தே கரதர்ஸிதௌ - உனது
வலது கையால் காண்பிக்கப் பட்டனவோ, தௌ - அந்த
சரணௌ - உன் திருவடிகளை, சரணம் ப்ரபதயே -
சரணமடைகின்றேன்.

12. मन्मूर्ध्नि कालियफले विकटाटवीषु

भीवेकूटाग्निं शिखरे शिरसि भृतीनाम् ।

चिसेऽप्यनन्यमनसां सममाहितौ ते

भीवेकूटेश चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

அவரவர்க்கும் தனது குல விநாயகே உத்தமமாகும்

மருமூர்த்தி காலியபபணே ஸிகடாடவிஷு

ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரி சிகரே சிதேஸி சருநாம |

சித்தேபய உபமணாம் எமமாஹிதேன தே

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்ர சரணௌ ரரணம் ப்ரபத்யே |

ஸ்ரீ வேங்கடேச - திருவேங்கட முடையானே, காலியபபணே - காலியன் என்ற ஸாபத்தின் தலைவிலும், மருமூர்த்தி - என் தலைவிலும், ஸிகட அடவிஷு - பரந்த தண்டகாரணயம் ப்ருத்தாவனம் முகலிய கருதகளிலும், ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரி சிகரே - திருவேங்கட மலையிலும், ச்ருநாமம் - வேதங்களின், சிதேஸி - உச்சியிலும், அனன்யமனஸாம் - உணர்ந்த தவிர வேறு எதையும் எண்ணாதவர்களுடைய, சித்தே அபி - உன்னத்திலும் கூட, எமம் - வேற்றுகைம பின்றி, ஆஹிதேன - வைதகப் பட்ட, தே சரணௌ - உன் திருவடிகளை, சரணம் ப்ரபத்யே - சரணடைகின்றேன்.

13. भगवान् हृष्यदवनीतल कीर्णपुणौ

श्रीवेङ्कटाद्रि शिखराभरणायमानौ ।

भानन्दिनाखिल मनोनयनौ तव्यौ

श्रीवेङ्कटेश चरणी शरणं प्रपद्ये ॥

அம்லாந ஹ்ருஷ்யத தவரீதல கீர்ணபுஷ்பௌ

ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரி சிகராபரணாயமாடுகௌ |

ஆநந்திதாஹில மனோநயகௌ தவைதௌ

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்ர சரணௌ ரரணம் ப்ரபத்யே ||

ஸ்ரீ வேங்கடேச - ஸ்ரீ வேங்கடேசனே, அம்லாந ஹ்ருஷ்யத - லாடாமல மலருன்ற அவரீதல கீர்ணபுஷ்பௌ - பூமியில் ஓதாந்து கிடைக்கும் புஷ்பங்களை உடையனவும், ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரி சிகர ஆபரணாயமாடுகௌ - திருவேங்கட மலையின் உச்சிக்கு ஆரணமாயமைந்தவைகளும், ஆநந்தித அஹில மனோநயகௌ - எல்லோருடைய உன்னங்களையும் கண்களையும் ஸந்தோஷப்படுத்துபவைகளுமான, ஏதௌ - இவ், தவ சரணௌ - உனது பாதாரசிந்தங்களினை, சரணம் ப்ரபத்யே - சரணடைகின்றேன்.

பவிரிடுவதும் விபசபாரமும் ப்ராமணனுக்கு மத்யமம்.

நவரஸம்.

“ அஷ்டயபரணி ”

பகைவனுக்கருள்வாய் நன்னெஞ்சே!

கொடுங்கோல ஆட்சியில் ஒரு சிறிய குற்றத்திற்
காகப் பலலாணடுகள் ஏக வேதனையிலும் கொட்பதான
சிறைவாசததை முடித்துக்கொண்டு ஒரு கைதி வருகி
றான். உலகம் அவனை ஏற்றுக் கொள்ளத்தயார் இல்லை.
உணர்வு உணவும், இருக்க இடமும் கிடைக்காமல் கடங்
குளிரில் தளளாடித் தளளாடி உடமாடும் இந்த ஜீவவிடம்
ஒரு பாநிரியார் கருணை காட்டிக் தன் இவ்வுலகிற்கு
அவனை அழைத்துச் செல்கிறார். அன்பும் கனிவும் காட்டி
அவனுக்கு அன்னமிட்டுப் படுக்கத் தன் இடத்தையும்
கொடுக்கிறார். ஆனால் திடீரென்று நள்ளிரவில் சொல
லாமல் கொள்ளாமல் வெளியேறி விடுகிறான் கைதி:
சும்மா போகவில்லை அவன், பாநிரியாரின் வெள்ளி
விளக்கொன்றைத் திருடிக்கொண்டு தான் ஈழுகிறான்.
அவனுக்கு நல்ல காலமோ அல்லது பொலவாத காலமோ
போலீஸாரிடம் அகப்பட்டு விடுகிறான். விளக்கும் கைபு
மாக, போலீஸ் சமேதனாய் மறுபடியும் பாநிரியார் வீட்
டில் காட்சியளிக்கிறான் கைதி! “ உம் வீட்டிலிருந்து
இதைத் திருடிக்கொண்டு ஒரம்போது இவன் பிடிப்பட்
டான் ” என்று போலீஸார் குற்றம் சாட்டினார்கள். முகத்
தில் அசடுவாழிய விழித்துக்கொண்டு நின்றன குற்றவாளி.
பாநிரியார் போலீஸாரைப் பார்க்காமல் கைத்பைப் பார்
த்து, “ என்ன நண்பரே! என் வீட்டிற்கு விடுதலானீயாக
வந்த உமக்கு நான் பரிசாக அளித்தது இரண்டு விளக்குக
ளல்லவா? ஏன் ஒன்றை வைத்து விட்டுப் போனீர்
கள்? ” என்று அன்பு ததும்பக் கேட்டார். போலீஸார்
மெல்ல நகர்ந்துவிட்டார்கள். திக்பிரமை பிடித்து நின்ற
கைதியின் புத்தியிலே மின்சாரம் பாய்ந்தது போல் ஒரு
கலக்கம். அந்த சம்பவத்திலே ஆரம்பித்தது அவன்
வாழ்க்கையில் ஒரு பெரும் திருப்பம். அன்று பாநிரியார்
பாதங்களில் விழுகது அவன் பெற்றுக்கொண்ட உபதேசம்
பிற்காலத்தில் அவனை மனிதருள் மானிக்கமாக மாற்றியது

ஸேவகம் புரிவது அதமம். திருடுவது மரணமம்.

அந்த மந்திரம் தான் என்ன தெரியுமா? "Life is to give, and not to take!" தனக்கென வாழாது. பிறர் உய்ய வாழ்வது தான் வாழ்க்கை.

காக்கா என்னுல்?

ஸ்கீடர் ஸ்டீவோ என்ற பிரெஞ்சு ஆசிரியரின் உலகப் பிரசித்தமான Les Miserables என்ற நாவலில் காணும் ஒரு காட்சியை மேலே பார்த்தோம்! பதைத்த வணுகதம் கனவா செயது அதன் மூலம் அங்கு நிகழ்கிற முடிபும் என்ற உணமையும், தியாக உணர்ச்சி மேலே வந்த வாழும் மூறை தான் சாத்தியம். அன்பும் சிலை வாக செய்யும் என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப் படுகின்றன இவ்வாசிரியரின் கற்பனையில். இத்தகைய உத்தம குணங்களின் அகாரமாகத்தானே பகவான் ஸ்ரீராமனாக உதித்து, தியாகமும் அன்பும் நோய்க்க வாழ்க்கைப் பாட்டையில் நடந்து காட்டினர். ஸ்ரீராமாவதாரத்தின் மகிமைகளை அவரவர்களின் மன நிலைக் கொப்ப வெவ வேறு கோணங்களில் அனுபவிக்கலாம்! அளவெயல லாம் அநிசயமல்ல-அல்ப ஜீவனங்களான காக்கைகளில் லாம் கூட ஸ்ரீராமனின் உத்தம குணங்களில் ஈடுபட்டு அவனைப் பாடிப்பாடி இன்றும் மகிழ்கின்றன என்றும் "மபாறடிபுமா" மஹா மேதையான ஸ்ரீ லெகண்ட் தீக்ஷதர் சொல்லும் போது கம்பாமல் எப்பாத்ததான் இருக்க றாடியும்?

ஒரு சமயம் பண்டிதர்களின் சபையிலே மதுரை மன்னன் திருமலை நாயக்கன் ஒரு கேள்வியை எழுப் பினான். "காக்கைக்கு என் அப் பெயர் வந்தது?" வினேந்தமான வினா. விடை தெரியாமல் விழித்தார்கள் சபையினார்கள். அத்தருவாயில் ஸ்ரீ லெகண்ட் தீக்ஷதர் 'பளிச்' என்று ஒரு பதல் கொடுத்தார். —

सीनेव राम एव क्षमया दयया भुवन रह का कः ?

इत्यामघोयवन्सा तज्जातीयानां तथैव संहाऽऽसीन् ॥

ஸீநேவ ராம இவ க்ஷமயா தயயா புவந ரஹ கா க: ?

இத்யாம்மஹோயவன்ஸா தஜ்ஜாதியானாம் ததேவ ஸம்ஹாரஸீத்.

கூணத்திற்குமேல் கோபிக்காமை உத்தமம்.

இப்போதின் பிறகு ஒரு ஜயந்தன் என்பான் காகைக
உருவில் வந்து, பகவானுடைய காட்டியும் மனத்திலே தளி
றப்பில் இது நம்போது சேனாரின் அங்குசத்தை கத்திக
துன்புறுத்தினான். அயர்ந்து துடிக்கும் ஸ்வாமிக் கிடையா
சல எப்போது கூர்மையான வாழ்வுமீது இரத்தம்
பிட்டு வரும் அளவும் காகைகின் கொந்தண்டியப்
பொறுத்திருந்தான் அன்னை; எதிர்நின்று கொண்டு ஸ்வாமி
ககைகத்து கண்டு மிகவும் வெகுநாடு பதம்மாஸ்தாத
தைப்பாரையோகம் சொந்தார்; முயலுகக்கற்றும் ஓடிய
ஜயந்தன் முழுவில் "ஸ்வாமியே! சரணம்!" என்று
ராகவலிமே சரண அடைந்தான். அடுத்த கணம்,
அபசாரம் செய்தானே என்று கொள்ளாமல், அபயம்
என்று அடைவிட்டானே என்று மனமிரங்கி அவனுக்கு
வாழ்வளித்தார் பகவான். இதுவரையில் தான் ராமாயண
கதை. இதற்குமேல் ஒன்று நடந்ததாக இப்போது
நிலகண்ட தீக்ஷிதர் சொல்கிறார்.

இச்சம்பவம் நிகழ்ந்த பிறகு காகைகளெல்லாம்
சேர்ந்து ஒரு மகாநாடு கூட்டியதாம்! ஆண் காகைகள்
ஒரு கட்சி; பெண் இனங்கள் எதிராகட்சி. தீக்ஷிதர்
சொல்லும் கதையல்லவா? அந்தக் காகைகள் ஸம்ஸ
கிருதத்தில் தானே பேசவேண்டும்? பெண் காகைகள்
முதலில் "கா" என்று சொல்லி ஒரு கேள்வியை
எழுப்பினவாம்! "கா" என்று எவன் என்று
பொருள். மேற் சொன்ன ராமாயண கதையின் அடிப்
படைகளில் "அன்னை ஜானகியைக் காட்டிலும் பொறு
மையில் சிறந்தவள் எவள்?" என்பது தான் கேள்வி.
இப்படி "கா" என்று பெண் காகைகள் கேட்டதற்கு
ஆண் இனங்களால் பதில் சொல்ல இயலவில்லையாம்!
அதற்காக அவைகள் விடவில்லை; எதிர்க் கேள்வி ஒன்று
போட்டு விட்டனவாம்! அது என்ன? "க: = எவன்?"
"தடையில் எங்கள் ராகவணிக் காட்டிலும் சிறந்தவன்
எவன்?" இக் கேள்வியும் காகாதர சம்பவத்தின் எதி
ரொலி தான்! இதற்குப் பெண் இனங்களாலும் பதில்
கூற முடியவில்லை. இப்படியே "கா, க: எவன், எவன்"
என்றே சத்தமிட்டு வரும் காகைகளின் கேள்விகளுக்கு
காளை வரை பதிலே கிடைக்கவில்லை; கா, கா என்று

ஓயாது சப்தமிடும் அநதப் பறவைகளுக்கு நாளடைவில் "காகா" என்ற பெயர் கிடைத்து விட்டதாம்' எப்படி, நிலகண்ட தீக்ஷதரின் கற்பனை!

நூல் அறிமுகம்.

அசுவத்த ஸதோதரம்: ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் அத்தமும் உணர் சிறந்த நூல். 32 கலோகங்களைக் கூறிக் கொண்டே அசுவத்தப் பாதகவிணம் செய்தால் ஸதோதர முண்டாகும். இதை வெளியீடும் போது ஒரு விழா நடாத்தது. இதை இலங்கை அளிக்கும் புண்பவான ஸ்ரீ R. L. ராமாசாரி, 24, கௌபதகாரு கோட தெரு, மதுரை என்ற விலாசத்திற் கெழுதிப் பெறலாம்.

புராண ஸஞ்சிகை: காசி மஹாசாஜா ஆதரவில் முதலில் மத்ஸ்ய புராணம் ஆராய்ச்சிபுடன் ஸம்ஸ்கிருதம் ஆங்கிலம் தமிழ் ஆகிய மூன்றுபாஷைக் கட்டுரைகளுடன் மாதஸுஞ்சிகையாகவெளி வருகிறது காசிராஜா ட்ரஸ்ட், Fort, ராம நகர், உத்தரகாசி என்ற விலாசத்திற் கெழுதவும் வருஷ சந்தா 6 ரூ

ஆபஸ்தம்ப தர்ப்பணம்: மாம்பலம் குருகுல வெளியீடு. 70 க ப. ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெறலாம். தாச தாப்பணம் பரோஹிதாப் பணம் க்ஷஹண தாப்பணம் மஹாநய தாப்பணம் இவைகள் தனித் தனி ஸங்கல்பத்துடன் ஸம்ஸ்கிருதம் தமிழ் இரண்டிலும் மந்தராததம் ஆராய்ச்சிபுடன் அவதாரிகை அயக ரிது மாஸ பக்ஷ வார நக்ஷத்ரங்களின் ஸம்ஸ்கிருத நாம, சுமார் 10 கோதரங்கள் பிரசுரத்துடன் முள்ளது. இதைக்கொண்டு உபாத்தியாயர் உதவி இன்றி தாப்பணம் செய்யலாம்.

நவராத்திரிவரை பாதி விலை: ஸ்ரீ வலிதா ஸஹஸ்ரநாம ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் பாஸ்காசாரியரின் பாஷ்ய ஸங்க்ஷரமும் வலிதாஷ்டோததரமும் சோததது 255 பக்கம். நவராத்திரியில் தேவிகு அாசனை செய்ய பலருக்கும் பயன்பட ரூ. 2—50 விலையை ரூ. 1—25 ஆக்கினோம். தபால் சாராஜ தனி. மாம்பலம் குருகுலம், 2, ஸடேஷன் ரோடு, W மாம்பலம், சென்னை-17. புக் போஸ்டிற்கு ரூ. 1—50. V. P. சூலும் ரூ. 2—06 ஆகும்.

நவராத்திரி பூஜை கல்பம்: கலசமவைத்து பூஜை, கனயா பூஜை, தாக்கா வக்ஷி ஸாஸ்வதி பூஜை, தனித்தனி 3 அஷ்டோததர நாம, கொலுவின ததவ மிவைகளும் மற்றும் பல விஷயங்களும் 2சாந்தது. 45 க பை. ஸ்டாம்புப்பி குருகுலத்தில் பெறலாம்.

ஒரு பக்ஷம் இரவும் கோபமிருப்பது அதமம்.

ஆயுஷ்காமீயம்.

வைத்தியம்
பகுதி.

தாது போஷணமும், ஆகார நியமங்களும்.

ஆகவே ஒவ்வொருவரும் எந்த வர்களுடன் தொழிலில் ஈடுபடுகிறான் பிரதிநிதித்துவமாக. அதன் பின்னர் தான் தனியாக ஆகாரங்களைக் கிரகித்துத் தாதுகளைப் போஷிக்கவேண்டும். புத்தியைக்கொண்டு பிழைக்கும் பிராமமணனிடம் ஸதவகுணமும், சாடையிலிருந்து பஞ்சமக்ஷத்தியர்களிடம், சிறிது ஸதவகுணம் ரஜோகுணமும், வியாபாரம் செய்யும் வையாபரிடம் சிறிது தாமஸ் கலந்த ரஜோகுணமும், தொழிலாளிகள் எனப்படும் நான்காம் வர்க்கத்தவரிடம் தமோகுணமும் பிரதானமாக இருக்கும். (ஆங்கிலத்திலிருந்து ஒருவனுடைய உணவு மற்றொருவனுக்கு விஷம் என்ற பரிமொழி உண்டு) யிருக்க ஜாதிகளிலுமுள்ள தமோகுணங்கொண்ட ஒருமை, ரஜோகுணமுள்ள சிம்ஸம், ஸதவகுணம் படைத்த பகுவிறற்றின் ஆகாரங்களை ஒப்பிட்டால், குண வேற்றுமைக்குத் தக்கபடி உணவு மாறுபடுவது தெரியவரும்.

ஆஸ்ரம வேறுபாட்டிலும், ஆகாரம் வித்தியாசப்படும். தேகம் வளர்ச்சி அடைந்து கல்வி கற்கும் காலமான பிரஹ்மசரிய ஆஸ்ரமம், மனைவிமகந்தன் கூடியிருந்து சமூகசேவை செய்யும் கிருஹஸ்தாஸ்ரமம், மனோலயத்தை நாடி தவமபுரியும் வானபரஸ்தாஸ்ரமம், முற்றும் துறந்து நானியாய் உலாவி யாவர்க்கும் அருள் புரியும் ஸன்னியாஸ ஆஸ்ரமம் ஆகியவைகளில் ஆகாரம் ஒரே மாதிரியாக இருக்க முடியாது. இக்காரண ஆஸ்ரம குணங்கள், முற்கூறிய நான்கு வான குணங்களைக் கீழ்மேலாகக் கொண்டால், சரியாக இருக்கும். தவிர, சித்பால்ய-பௌவன-கௌமார - வந்ததிக வயதின் படியும் ஆகாரம் மாறும். வயது முதிர்ந்தவர்கள் அதிக வேலை செய்ய இயலாததாலும், ஜீர்ணாக்களைக் குறைவாகக் கொண்டிருப்பதாலும் குறைந்த உணவை உட்கொண்டால்தான், ஆரோக்யமாக வாழலாம். இவ்வரையில் தாது போஷணத்தின் பொது (சாமான்ய விதிகளைக்கூறினோம் இனி விசேஷ விதிகளைக் கவனிப்போம்.

(1) கூடுமான வரையில், தினமும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் உணவை உட்கொள்ளவேண்டும். இது சந்தாரணமாய்

சாரும் வரை கோபமுள்ளவன் மஹாபாபி.

அவ்வாறாகின் கொழியப்பற்றி ஏனையும் (2) என்னிக
கால் அமைப்பாலிலும், முன் அருந்திய உணவு செரிந்த
பின்னே, உணவுகல் கலம் துவரப்படுக வேண்டும்,
எனிலும் அதிக பசி ஜீர்ணகதோளாளரால் நிபணமும்

(3) உணவு அளவில அதிகமாகிலும் கொடுத்த
குறைவுமற்றும் கப்ப அருந்ததாம் சாப்பிடப்போது
பசி உண்பத எவ்வளவே, அவ்வளவே சாப்பாடி பின் சரி
யான அளவு, இரைப்பையில் காண்கில இரண்டு பாகம்
அன்னத்திலும் ஒரு பாகம் பாணவகைகளாலும் சாப்பி
பி சசமுள்ள பாகம் கவரவுடங்க இடமாக வி வேண்டும்.
இவ்வித்ததை சாப்பிடும்போது உண்பதும் உணர்ச்சி
யால் நிகது கொள்ளலாம். குருதுண்டின் வஸ்துக்களை
அரைவாசி திருப்திவரையிலும், இவ்வு பதார்த்தங்களை
முழுக்குப்திககு சிறிதளவுமுன்னமேயும் சிறுத்தினிடவும்.

(4) தேகசுத்தியும் மனத்தாய்மையும் இருந்தால்
தான் ஜீர்ணம் சரியாக நடைபெறும். துடரம், கோபம்,
தன்னிடம் அன்பில்லாகவாகநுடன் இருத்தல், அமைதி
பின்மை, அவசரம், அதிகக்கூட்டமான இடம், சாப்பிடும்
பதார்த்தத்தை நிகந்தல், சாப்பிடும் போது அதிகம்
பேசுதல், மலம் முதலிரம் போகாத சமயம், ஆசை
வைகள் விலக்கவேண்டும். ஸ்ராவம், தர்ப்பணம், பூஜை
முதலிய இதய ஆஷ்ரிகங்களை முடித்துக் கொண்டு, பசு
பஷி போன்ற வாயகிராணிகள், கழுகைகள், கர்ப்ப
ஸ்திகள் முதலியோர்கள், வணங்கத்தக்கவர்கள, அதிதி
கள், வேலைக்காரர்கள், ஆசியவர்களுக்கு உணவு
அளித்த பிறகு எஜமானனும், எஜமாவியும் உணவு
அருகதுதல் வைதிக முறை எனப்படும்.

(5) உண்ணும் உணவு, வழக்கமாய உபயோகிக்கப்
பட்டு வந்து ஹிதமானதாயும், பரிசுத்த முள்ளதாயும்,
ஸ்கித்தம்-உஷ்ணம்-இலக்குணம் இவை கொண்டதாயும்,
அறு சுவையுடனகூடி மதுரஸம் மேலிட்டவையாயும்,
பதநிய-அபத்திய வஸ்துக்கள் கலக்காதவைவாயும்,
ஆசிய ஒழுங்குடன் இருத்தல் அவசியம். பருப்பு, ரெய்,
பண்ணவகள் போன்ற குருகுண வஸ்துக்களை, போஜனத்
திற்கு முந்தியிலும், அமலம், லவணம் முதலிய சுவை
புடைப, ஈஸம் மோர் போன்ற இலகு பதார்த்தங்களைக்
கடைசியிலும் அருதுவது ஜீர்ணசகதிக்கு ஏற்றமுறை.

படித்தவனுக்கு ஸ்வபுத்தியே சிறந்ததாகும்.

(6) அன்ன பாஷைக்குகதுப பிறகு, அதிகமாகப் போகவதும், பதப்பதம் க்காது. அவ்வண்ணம் வெய்யிலில் இருப்பதும், அகலிகர சரீரத்தில் சிற்பதும், வண்ட குதிரை முதலியவற்றில் போகவதும் கலகதலம், சற்று ஓயவு எடுக்கவேண்டும்.

பொதுவாக ஆகாரத்தில் ஸமசகம், அபசகம் விஷமாசகம், ஆமதோஷம் ஆகிய கோளாறுகள் இருக்கக் கூடாது. இவைகளை கொடிய விவாக்கியோடாது, சில சமயம் மரணத்தை யாவது உண்டாக்கக்கூடியதாகும்.

பத்திய-அபத்திய உணவுகளைக் கலந்து உட்கொள்ளுதல் ஸமசகம் எனப்பெயர். உகாரணம்-அல்லாஸம் உள்ள கலிகள், முள்ளங்கி, பசுவகை, திவகை சாப்பிட்ட பிறகு பால் தடிப்பது-வாழைப்பழத்தை மோர் அல்லது தயிருடன் சேர்த்துச் சாப்பிடுவது, தேன், நெய், எண்ணெய், ஜலம் இவற்றில் இரண்டையோ மூன்றையோ அல்லது அனைத்தையுமோ கலம் அளவில் சேர்த்து உட்கொள்வது.

போஜனம் செய்த பிறகு அதன் மேல் மற்றபடியும் அடுத்தாற்போல் பஜித்தல் அத்யசகம் எனப்படும். இங்கு பசி என்பதைப் பாராமல் ருசிக்காக ஆகாரங்கள் உண்ணப்படுகின்றன. இதனால் பின் விவரிக்கப்படும் ஆமதோஷம் உண்டாகும்.

அகாலத்திலும், அதிக அளவாகவும், குறைந்த அளவாகவும், ஒழுங்கினை மாகவும் உணவை உட்கொள்ளல விஷமாசகம் எனப்படும். அகாலத்தில் பிறகு அன்னம் சரிவர ஜீர்ணமாகாது. குறைந்த ஆகாரத்தால், தேகபலம் உடல் வளர்ச்சி ஒஜோ தாது இவைகள் க்ஷீணிதது வாத ரோகங்கள் மேலிடும். அதிக ஆகாரத்தால், எல்லா தோஷங்களும் பிரகடனமாகித்து, வாந்தி, பேதி அல்லது மலபத்தம், வயிறுப்புசம் முதலிய தரிதுணங்களை உண்டாக்கி அலஸகம் விஷி போன்ற அபரகாமான விவாதிகள் உண்டாகும்.

எவ்வித ஆகார வியமங்களை பின்பற்றும் வாழ் பிரகடனமாகித்து, உண்ணும் உணவை முழுதும் ஜீர்ணிக்க விடாமல், முதலில் அனைத்துடன் கலக்கும் கபதோஷத்துடனேயே இருக்கும்படி செய்கிறது. இவ்வித அனைத்

குரு உதும் புத்தி மிக விசேஷமானது. அதன்படி நட.

திறகு ஆமம் என்றும், இங்கிலைக்கு ஆமதோஷம் அல்லது ஆமவிஷம் எனவும்பெயர். வயிற்றுநீர் சீரம்பிய உணர்ச்சி, தேகபாரம், வாயில் ஜலம் என்றுகூட முகவிய குறிகள் காணும். இதனோஷம் கலந்த அனனரஸம் வ்ரோதஸ்ஸு களில் பரவும்போது, அதிகமான கசிவுப் பொருள்கள் அங்குண்டாகி ஹ்ருதபதந்திறகு பாரததையும், படுஒர்ன ததையும் உணடுபண்ணி, ஸந்திகளையும், ஸகல அவயவங் களையும் ஸதம்பிககச் செய்து, ஆமவாதம் என்ற ரோகத தை உணடுபண்ணும். இந்த ரோகததின் உபநிரவங்க ளாக பலகளை ரோகங்களை உண்டாக்கும். ஆகவே முன ஜாக்ரதையாக இருந்து கொண்டு, ஆகார நியமங்களை மீறாமல், ஆமதோஷத்தை யடக்கி, தேகத்தை எப்போழு தும் லகுலாகவே வைத்ததுக்கொள்ளவேண்டும். இதனை ஸத்வகுணமும், மனஸ் சுத்தியும், சித்தசாக்தியும் ஏற் படும்.

கீழ்க்கண்ட மருந்துகள், சாதாரண அக்னி மாந்திய- அஜீர்ணங்களின் பூர்வருப குறிகுணங்கள் நோன்றும் போது, சரியான அளவில் உட்கொண்டால், வியாதி வர வொட்டாமல் தடுக்கும். வைத்தியர் உதவியை நாடுமுன் இவைகளை உபயோகிக்கலாம். முதல் நான்கு மருந்துக் ளிட்டிலேயே தயாரித்துக் கொள்ள முடியும். கடைசி இரண்டு யோகங்களையும் (செய்ய முடியாவிடில் நான் காவது யோகத்தையும்) நம்பத்தக்க வைத்திய சாலை யில் வாங்குகொள்வது நலம்.

(1) ஹிங்குவாஷ்டக சூர்ணம் (1) சுக்கு (2) மிளகு (3) திப்பிலி (4) ஜீரகம் (5) கருஞ்சீரகம் (6) இரதுப்பு (ஸைந்தவம்) (7) ஒமம் (8) பெருங்காயம் ஒவ்வொன் றும் ஒரு பலம். எல்லாவற்றையும் உலர்த்தி பொடி செய்வ வேண்டும். 1, 3, 4, 8, வஸ்துக்களை முதலில் வறுத்துக் கொள்ளவும். அளவு, 5-15 குன்றியெடை திவம் இருமுறை அன்னத்தில் சேர்த்து கெய் ஊற்றிக் கொண்டு, முதல் கவளத்துடன் புஜிக்கலாம். போஜனத் திற்கு அரைமணி முன்பின்னுமாவது, வெநீர் அல்லது மேருடன் உபயோகிக்கலாம். ஜீர்ணசகலையை விருத்தி பாக்கும். வயிற்றுப்போக்கை நிறுத்தும். குல்ம உதர வியாதிகளைத் தடுக்கும்.

பிறர் சொல்லும்புத்தி நாஸத்தையே தரும்.

ஸ்ரீ துலா புராணம்.

த்யானம்.

ஸ்ரீரத்தர காதம் புஜக ரீயநம பதமநாபம ஸுதேவரத்
விஸ்வரகாதம் ககர ஸதருரம மேகலாணம ஸுபாநகம் |
லக்ஷ்மீநாதம் கமல நயநம யோகி ந்ருத் தயாக கமயம
வந்தே விஷ்ணு ம பவபயஹரம ஸாவனோதை உதம |

பஞ்ச பூஜா

ஸம-ப்ருதிவ யாத்மகே நகதான் தாசயாமி
அம்-ஆகாஸாத்மகே புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி
யம்-வாய்வாத்மகே தூபம் ஆக்ராபயாமி
தம்-வநயாத்மகே நிபம் தாசயாமி
ஸம-அமிருதாத்மகே அமிருதம் நிவேதயாமி
ஸம்-ஸர்வாத்மகே ஸாவேபசாரண ஸமாப்பயாமி.

பூர்வதோ மாம ஹரி: பாது பஸ்ஸாத சக்ரீ ச நக்ஷிணே |
க்ருஷ்ண உத்தராத: பாது-ஸ்ரீஸேர விஷ்ணுஸ்ச ஸாவத: |
ஹர்த்வம் ஆர்த்தக்ருக் பாது-அகதைதாத ஸாராக பிருத் ஸதா |
பாதேன பாது ஸகோஜாங்கரி:-ஜகதே பாது ஜோர்தம: |
இ-தரீமே ஜகர்காத:-ஹாபாது தரிவிக்கம. |
குஹ்யம் பாது ந்ருஷிகேச:-பிருஷ்டம் பாது மமாவயய: |
பாது கார்பிம் மமாராத:-குஹிம ராக்ஷஸ மாதா: |
தாமோதரோ மேஹருதயம்-வஷ: பாது க்ருகேஸரீ ||
கதோனமே காளிபாசாதி:-புஜேன பத்தாதி பஞ்ஜை: |
தண்டம் காணாம்புத ஸ்ரியாம:-ஸ்கந்தேன மே கம்ஸ மாதா: |
காசாயனோ வயாத் காஸாம மே-காணென கேஸரி பட்டஞ்ஜை: |
கபேபலேபாது வைகுண்ட:-ஜ்ஹ்வம் பாது தயாரிதி: ||
ஆஸ்யம் தசாஸ்ய நந்தாவயாத-கேதகேமே ஹரி யோசை: |
ப்ருவெனமே பாது பூடேஸரி:-வஸாடம் யே ஸதாச புதா: |
முகம் மே பாது கோவிந்த:-ஸரிதோ கருட வாத்ஸ: |
காம் ஸேஷ ஸாய் ஸாவேபய:-வயாதிபயோ பதவத்ஸவ: |
பிஸா சாக்ரீ ஜவேபயோழாம-ஆபத்பயோ பாது வாமா: |
ஸர்வேபயோ தரிதேப்யஸாச-பாதுமாம புருஷோத்தம. |

இதம் ஸ்ரீ விஷ்ணு கௌம் ஸாயமவகன தாயகம்.
ஸர்வகோக ப்ரஸாமம். ஸர்வ ஸதரு விஸாரண.

இப்படி மிக மலாக்யமானதும் தன்னை ரக்ஷிப்பது
மான இதை வேதராஸரி ஜயித்தார். ஸூத்தனாக இருந்து
மூன்று வேளைகளிலும் இதை ஜயித்தால் எங்கும் ஜயம்
உண்டாகும். விஷ்ணு கவசத்தை ஜயிப்பவரும் விஷ்ணு
வுக்கு மிக பிரியமானவருமான வேதராஸரியைப் பார்த்து
ஸிமமத்தைக் கண்ட மிருகம்போல் யமதுதா பயந்து
ஓடினர். சித்ராசுப்தனும் யமனும் மாதரம் ஓடவில்லை.
வேதராஸரியினது தேஜஸ்ஸால் எல்லோரும் கொளுத்தப்
பட்டனர். விஷ்ணு பக்தனும் ஜிதேந்தரியனுமான பிராம்
மணனைப் பார்த்து ஆச்சரிய மடைந்து கொண்டாடி
னார்கள் நரகத்திலுள்ளோர் அனைவரும் அவரவர்கள்
பாபமகல வேதராஸரியைப் பிண தொடாநதார்கள். யமன
க்ருரமான ரூபத்தை விட்டு அழகான ரூபமுள்ளவனாகி
ரத்ததிலிருந்து இறங்கி வந்து வேதராஸரியைக் கொண்ட
டாடினார்.

வேதராஸரியை நமஸ்கரித்து, "பிராம்மணோத்தம !
உமது வரவு நல வரவாகுக ! இதோ அர்க்யம் ! இதோ
பாத்யம் ! இதோ ஆசமநியம் ! என்று தக்கபடி உப
சரித்து, உம்மைத தாஸநம் செய்ததால் தபையன் ஆனேன்.
க்ருத கருதயன் ஆனேன். எனக்கு அநுகூஹம் செப்
பினாகள். மஹர்ஷே ! என் ஜன்மம் பனிதரமானது. தங்கள்
திருவடி எனது நகரத்தில் பட்டதால் நகரமும் பனித்ர
மானது. ஸதாசாரத்தாலும் உமது புண்ப ப்ரபாவத்
தாலும் ஹரி பக்தியாலும் என்னை ஜயித்துவிட்டீர்கள் !
அன்புடன் என்னைப் பாரும்."

அவரவர் செய்த பாப பலத்தை அநுபவிக்க நரகத்
தில் பல வகையாகத் துன்பப்படுபவர்களை விடுவித்து
விட்டீர். புண்டரீகாஷ்டினிடம் பகதி உள்ளவர் இந்தத்
துன்பத்திற்கு ஆளாக மாட்டார்கள். திருடன், ஸூரர்
பாகம் செய்தவன், மித்ர தரோஹி பிரும்மஹத்தி செய்த
வன் குரு பத்னீ சுமகம் செய்தவன் நித்ய கைமித்திக கர்
மாக்களை விட்டவன், மற்ற பாபங்களைச் செய்தவன் ஆகிய
மகா பாபிகளுக்கும் மோஹத்தாலோ டம்பத்தாலோ
பகவன் நாமாவைக் கூறுவதே சிறந்த பிராயஸ்சித்த
மாகும். பாகவத ஸ்ரேஷ்டரே ! பிறர் துன்பத்தை ஸஹிக்
காத நீர் பக்தியுடன் பகவன் நாமாவைக் கூறி பாபிகள்
எல்லோரையும் ரக்ஷித்தீர். கிருஷ்ண காமா, நிவ்ய
ஒளஷதம் என்பது மிக சஹஸ்யமானது. இதை வெளிப்

படுத்தினால் எனது அதிகாரம் போய்விடும் அதற்கு இடமில்லை. ஆதலால் இதை வெளிப்படுத்தாதீர் என்று பிராமமணனிடம் கூறி பெருமூச்சுவிட்டுச் சென்றதையிலமர்தார். தான் அதிகாரத்தை இழக்க கோந்ததை நீனைத்து வருந்திக் கூறினார்.

தெரிந்தோ தெரியாமலோ பாபத்தைச் செய்த அதமாகள் பரவரமாக இருந்து பகவன் நாமாவைக் கூறினால் கூட பாபமகன்று பகவானது திருவுழைய அடைகிறார்கள். இனி முதல் கலியில பகவன் நாமாவால் பாப மகலும் என்பதில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாகட்டும், கையில தீபத்தை வைத்துக்கொண்டே பள்ளத்தில விழுபவர்போல் ஆகட்டும் பாபிகள். நாம மாஹாத்மபத்தை அறியாதவர்களாகி எனது லோகத்திற்கு வரட்டும். இன்று முதல் நாமாவில் நம்பிக்கையே இல்லாமல் போகட்டும். ஆயிரத்தில் ஒருவர் கலியிலும் பாப பயத்தால் பகவன் நாமாவில் பூர்ண நம்பிக்கை கொண்டு நிற்கதி அடைபட்டும்.

க்குஷண ! விஷ்ணு ! பகவன் ! ஸாரீ ! என்று பகவன் நாமாவைக் கீததனம் செய்பவர்களே ஸாதுக்கள். அவர்கள் என்கையும் எனது கிங்கரர்களையும் பார்க்க மூட்டார்கள். பகவன் நாமாவைக் கூறுபவரைக் கண்டால் எனக்கு அச்சம். தங்களைப் போன்ற ஸாதுக்களுக்கு சாந்த ரூபியாகவும் பர்பிகளுக்கு பயங்கரமான ரூபியாகவும் இருப்பேன். கோடி ஸலிர்ய ப்ரகாஸமான இந்த விமாதத்தில் ஏறி இஷ்டமான லோகத்திற்குச் செல்லும். விஷ்ணுவின் தேஜஸால் எங்கும் உமகருத்தடை இல்லை. துலாமாதத்தில் காவேரீ ஸகாநம செய்பாதவரும் இஷ்டத்தைத் தருகின்ற அதன் மஹிமைபைக் கேளாதவரும் என் லோகத்திற்கு வரட்டும் கோமான எனது ரூபத்தைக் காணட்டும். விஷ்ணு பக்தரான விப்ரோத்த மரே! உமது இஷ்டமான லோகத்திற்குச் செல்லும் என்று கூறி விஷ்ணுவினிடம் டபமுள்ள பமதாமன வேதராசியைப் பூஜித்தார்.

தேவர்கள் துதிக்க நிவய விமாதில் அமர்ந்து வேதராஸி வைகுண்டம் கிளம்பினார். பமகர்மன் தனது ஸேனைகளை ஸமாதாநப்படுத்தி வேதராஸியை மஹிமைபைக் கூறினார். ஹரி நாம கீததன மஹிமை துலாமாஹாதம்யம் காவேரீ மஹிமை இவைகளைக் கூறி தன இருப்பிடம் சென்றார். ஆதலால் துலாமாஸம் வாதபோது

காவேரியில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். தானம் செய். துலா காவேரி மஹிமையைக் கேள். துலா மாதம் மிகச் சிறந்ததானதால் பணம் செலவாகிறதே என்ற எண்ணத்தை விட்டு சகதிக் கேற்றபடி பிராம்மணோத்தமர்களுக்குத் தானம் செய்யவேண்டும். அந்த புண்பததால் ஸகல விதமான இஷ்டமும் பூர்த்தியாகும். நீ கேட்டதை எல்லாம் கூறினேன். வேதராரியின் பெருமையை விளக்கும் இந்த கதை ஸகல பாபங்களையும் அகற்ற வல்லது. புதரன் ஆயுஸ் ஆரோக்யம் முதலியவைகளை அளிக்கும். இதைப் படித்தாலும் பிறருக்குக் கூறினாலும் ஸகல பாபங்களும் அகலும். ஸர்வ ஸம்பத்தும் உண்டாகும்.

ஆருமத்யாயம் முற்றிற்று.

ஏழாம் அத்தியாயம்—98-கலோகங்கள்.

ஹரிச்சந்தரன்: ஸர்வ தர்மங்களையும் அறிந்தவனே! துலா மாஸத்தில் காவேரி நீரில் ஸ்நானம் செய்து யார், தானம் புதரன் ஆரோக்யம் சதரு ஜயம் முதலிய பலன்களைப் பெற்றவா? எப்படி ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்? எப்பொழுது செய்யவேண்டும்? புண்டரீகாக்ஷண பகவானை எந்த புஷ்பங்களால் எப்பொழுது எப்படிப் பூஜிக்க வேண்டும்? மஹர்ஷே! இவைகளை விஸ்தாரமாகக் கூறும்.

அகஸ்த்யர்: ராஜன்! நன்றாகக் கேட்டாய்! காவேரி மஹிமையைக் கூறுகிறேன் கேள். பூர்வ ஜன்மத்தில் புண்பம் செய்தவர்களுக்கே இதைக் கேட்கவேண்டுமென எண்ண முண்டாகும். முன் ஒரு சமயம் அர்ஜுனன் தரௌபதியை மணந்து வாழும்போது அவன் ஒரு காரணத்தால் ஸஹோதாரர்களை விட்டுத் தனியே தீர்த்த யாத்ரை செய்ய நேர்ந்தது. தாமரிடம் விடைபெற்று ஒவ்வொரு தீர்த்தமாகச் சென்று காவேரி தீர்த்திலும் சில நாள் தங்கினான். வைசாக மாகத்தில் மஹர்ஷிகள் காவேரி ஸ்நானம்செய்து அதன் மஹிமையைக் கேட்டதைக் கண்டான். தானும் அவர்களுடன் பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் ஸ்நானம் செய்து திவ்ய கதா ஸ்ரவணம் செய்தான். புராணம் கூறுபவருக்கு மரீகை வஸ்தாம் கேச. தானம் முதலியவைகளைத் தந்து தக்கபடி பூஜித்தான். ஆங்கு அருகிலுள்ள ரங்கநாதனைப் பூஜித்து த்வாரவதீ சென்றான். ஸுபத்ரையை மணக்க மகம் கொண்டான். தன்னை

மணக்க விருப்பமுள்ளவனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனது ஸ்வேஹ தரியுமான ஸுபதையை மணந்தான். தூயேந்தன் முதலிய ஸநருக்களைக் காவேரீ ஸ்நாக புணயததால ஜயித்து ஸ்வேஹாதரர்களுடன் ராஜ்ய ஸுகததை அனுபவித்தான்.

ஹரிஸகந்தான்: ஸ்ரீமம்! அரசனான அர்ஜுன் ஸ்வதாமமான ராஜ்யபாலகதைவிட்டு எதற்காகத் தீர்த்த பாத்திரைக்குச் சென்றான்? எப்படி பகவானது ஸ்வேஹாதரி யான ஸுபதையை மணந்தார்? எப்படி சதருக்களை ஜயித்தார்? ஸ்ரீஷயனான எனக்கு இவைகளைச் சிறிது விஸ்தரமாக விளக்கிக் கூறுங்கள்.

அகஸ்த்யர்: பாண்டவர் ஐவரும் தாயின் சொற்படி விபாஸர் ஆமோதிக்க பாஞ்சால ராஜன் பெண்ணான பாஞ்சாலியை மணந்தனர். அழகிற் சிறந்த அவஸிடம் ஐவர்க்கும் மேலும் உண்டானது. ஐவரும் ஸ்ருங்கார பார்களாகி அவளுடன் ரமித்தார்கள். இவர்களது மகம் காம பரவசமாக இருப்பதைக் கண்டு காரதரிஷி அவர்கள் இருப்பிடம் வந்தார். திரௌபதியுடன் கூட அவர்களை ஏகாந்தமாக அழைத்து தர்ம ரஹஸ்யத்தைக் கூறினார். உலகிலு ப்ருஷர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் சண்டையிட்டு இறக்க ஸ்திரீயே காரணம். அன்போன்பமாக இருப்ப வரும்கூட கலஹம் செய்து சண்டையிட ஸ்திரீதான் காரணம். ஸ்திரீகள் கோபமுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சிரித்த முகத்துடனிருப்பர். ஆழமான அவாகனது மக தைக் கண்டறிய முடியாது. சகி ஆசாரம் ஸாதுககளுடன் சேருவது முதலியன பெண்களிடம் கிடையாது. யம னுக்குக் கூட அஞ்சார். தன் வயிற்றை விரிப்புவதில் கண்ணும் கருத்துமாயிருப்பர். அன்ன மனிக்கும் பதி யிடம் ஒரு கண்ணம் த்ருடமாக அன்பு காட்டுவர். கணவன் ரோகியானால் ஏழையாகவும் இருந்தால் அவனைச் சபிப் பார்கள். தன் கார்பமே பெரிது. அபவாதத்திற்கோ யமனுக்கோ நாகததிற்கோ பயப்படமாட்டார்.

தனது தந்தை குலம் இவ்வளவு சிறந்த தென்ப தையோ பதியின குலம் உபர்ந்த தென்றோ கவனிக்க மாட்டார். வெட்கப்படார். ஸ்தோத்ரமான சொற்களைக் கூறார். உண்பதிலேயே ஊக்கமுள்ளவர். ப்ருஷஸாவிட எட்டு மடங்கு காமமுள்ளவர். இரவும் பகலும் ஸதா ரமித்துக் கொண்டே யிருக்க அவாகொண்டவர். தன் பதியிடம் அதிகமாக ஸ்ருங்கார ஆசையைக் காட்டார்.

தன்னைக் காழ்பி என எண்ணுவதோ என்ற அச்சமே அதற்குக் காரணம். மற்றவரிடம் தான் வலுவில் சென்றாலும் பதியிட ம தானே விடுப்பதைக் காட்டார். கவிபுகத்தில் சில துஷ்ட ஸ்திரீகளின் ஸவபாவமிது. பிரஸவமான ஸ்திரீகளுக்கு பதியிடம் இரண்டு மடங்கு க்ஞா குணம் தோன்றும். புவதியாயும் விதவையாயும் புதரர்களைப் பெற்றவளாய் முள்ளவாபற்றிக் கூறவேண்டுமா? மலதம் புவதியும் விதவையுமான ஸ்திரீகள் எந்த ஊரில் வலிககிருக்கனோ அங்கு சண்டை, நோய், மருதபு இவை குடிக்கொண்டிருக்கும்.

உத்தமமான ஸ்திரீகள் உட்கில சுசீயுடன் பாபமற்ற வர்களாய் புண்ப ஸங்கல்பமுள்ளவர்களாய் பதி. குரு. பதிபந்து ஆகியவர்க்குப் பணிவிடை செய்பவர்களுமாக சிலர் உண்டு. அவர்கள் பெற்றோர் குலத்திற்கும், பதி குலத்திற்கும் பூஷணமாவர். ஸத புதரவர்ப் பெற்று முடிவில் ஸ்வர்க்கம் செல்வார்களா. ரோகியும், ஏழையும், கோபமுள்ளவனும் தனக்கு அன்னபானமளிக் காதவனும் வெறுக்கத்தக்க துஷ்ட சொற்களைக் கூறுப வனும், பித்தனும், ஜடனும், ஸாக்கனுமாக இருந்தாலும் அதக்கைய பதியைக்கூட பகவான என்றே எண்ணுவர் பதிவிரதைகள்.

பத்ரே! குழந்தாய்! நான் எதற்காக இங்கு வந்தேன் என்பதைக் கூறுகிறேன் கேள். ஸூரதன் உபஸூர்தன் என்ற அரக்கர்கள் அன்போனயம் அன்புகொண்ட ஸஹோதார்கள் மிக்க பலிஷ்டர்கள். ஸாதுகளைப் பீடிப்பதைபே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். ஒருநாள் இருவர் களுக்கும் முன்னே அதி ஸூந்தரியான ஒரு பெண்தோன்றினாள். தாமரை இதழ்போன்ற கண் சந்திர பிம்பம் போன்ற முகம் கோவைப் பழம் போன்ற உதடு குயில்போன்ற குரல் ஹமஸம்போன்ற நகை உடைபாள். அவள் திலோத்தமை என்ற அப்ஸரா அவளைக் கண்டவுடன் ஈக்தவனான ஸூரதன் காமவசமானான். அதனால் ஸோதரவிட மிருத்த அன்பு அகன்றது. காழகனாகித் தம்பியை நோக்கி, "உலகு அண்ணன் மனைவி அவள். அவளுக்கு நீ பணிவிடை செய்" என்றான். உபஸூர்தன் என்ற இகாபவனும் அவளைக்கண்டு காமவசமானான்.

"அண்ணா! உமது மருமகள்வள். உமக்குப் பணிவிடை செய்ய வந்தாள். இவளை மனைவியாகக் கருதினால்

நீர் பதிதனுளிர்" என்றான். இதைக்கேட்டு ஸுந்தனுக்குக் கோபம் உண்டானது. வஜ்ரம் போன்ற கதையால் ஸ்வேராசன தலைமீது ஓங்கி அடித்தான். உபஸுந்தனும் கோபங்கொண்டு கதையால் அண்ணனை அடித்தான். இருவர்க்கும் பயங்கரமான கதா யுகதம் நடந்தது. இருவரும் இறந்தனர். பலிஷ்டரான இவர்கள் எல்லோரையும் ஹிமனிதகனர் மற்றவர்களால் இவர்களுக்கு மரணமில்லை. ஆதலால் தேவா, ஸதரீ மூலம் இவர்களைக் கொன்றனர். தேவ கார்யம் பூர்த்தியாயிற்று வந்த கார்யமானவுடன் மந்தஹாஸத்துடன் திலோததமை ஸ்வர்க்கம் சென்றான். இப்படிப் புருஷர்களது மரணத்திற்காகப் பெண படைக கப் பட்டாள்.

ஆதலால் திரௌபதி! நீ பக்தியுடன் ஜாக்ரதையாக இருந்து ப்ராதாககளுக்குள் சண்டை உண்டாகதபடி பணி விடை செய் பாண்டவர்களே! நீங்களும் இவ்விடத்தில் பேரன்பு பூண்டிருக்கிறீர்கள். ஒருவரிடம் ஒருவர் அன்புள்ளவர்கள். உங்களது ஸ்கேஹம் வளருமபடி மனைவி யிடம் சமீத்து வாருங்கள். கிருஹஸ்த தர்மத்தின்பிட்டு பொறுமை புள்ளவர்களாய் தன்னடக்கமும், கிருஷ்ண பக்தியு முள்ளவர்களாய் கூறிய தர்மத்தை கஷிதது வாருங்கள். இத்துடன் பிருமமஹத்தி முதலிய பாபங் களை அகற்றவல்ல துலாகாவேரீ ஸ்நாகமும் செய்புங்கள். துலா ஸ்நாகம் செய்பவர்க்கு வேறு தவம் வேண்டாம். சாஸ்த்ரம் வேண்டாம். இஷ்டா பூர்த்தம் வேண்டாம். ப்ராததையுடன் துலா ஸ்நாகம் செய்தவர் தனது தாய் தந்தை இரு வம்சங்களிலுள்ள பித்ருக்களை இருபத்தோரு தலைமுறை கரை ஏற்றி தானும் கரை ஏறுகிறான். கண, காது, உடல் த்ருடமாக இருக்கும்பொழுதே மாகமாஸம் வைஸாகம் துலாமாஸம் கார்த்திகைமாஸம் ஆகிய மானகு மாதங்களிலும் காவேரியில் ஸ்நாகனம் செய்து ஸகல பாபங்களிலிருத்தும் விடுபடவேண்டும்.

அகஸ்தியர்: இங்ஙனம் நாரதர் கூறிய தர்மஸாத் தைக்கேட்டு தர்மர் பாம ஸந்தோஷமடைகது நாரதரை அர்க்ப பாத்யம் முதலியவைகளால் நன்கு பூஜித்தார். ஆகந்தக்கண்ணீர்பெருக, புளகாங்கிதராகி அஞ்ஜலிபகதம் செய்து, "தேவரீஷே! காவேரீ ஸ்நாக மஹிமையைக் கூறும். கூறிய நான்கு மாதங்களுக்குள் எகத மாஸம் உயர்ந்தது காவேரீ ஸ்நாகத்திற்கு? அதன் பலனென்ன?

எப்படி ஸ்நாகம் செய்யவேண்டும்? எந்த தேவனைப் பூஜிக்கவேண்டும்? இவைகளுடன் கிருஹஸ்த தர்மத்தைப் பூர்ணமாகக் கூறுங்கள்." என்று காரதரை வேண்டினார். காரதர் கூறினார்.

"ராஜன்! கன்றுகக் கேட்டாய்! தர்ம! தர்மனாரத் தைக் கேட்டாய்! காவேரியின் பெருமையைக் கூறுகிறேன். எகாக்ர மகத்துடனிருந்து கேள். காவேரியில் முழுவினும் போதும். ஏழுஜன்மங்களில் செய்த பாபம் அகலும். காவேரி மஹிமையை உணர்ந்து விதிப்படி மகஸ்யாத்தியுடன் ஸ்நாகம் செய்தால் கோடி குலத்த வரைக் கரைஎற்றும். துலாமாஸததில் காவேரி ஸ்நாகம் செய்வது புத்தி முத்தி இரண்டிற்கும் ஸாதகமாம்.

மூவ்வுலகிலும் காவேரி மஹிமையைப் பூர்ணமாகச் சொல்லக் கூடியவர் யார் இருக்கிறார்? ஆயிரம் நாலு படைத்த ஆதிசேஷனே கூறலாம். கேட்கலாம். துலாமாஸததில் பூரங்ககாதனுடைய ஸன்னதியில் ஒருமுறை காவேரி ஸ்நாகம் செய்து மலவிகை யாலோ அல்லது அக்காலத்தில் கிடைக்கும் காமரைகளாலோ விஷ்ணுவைப் பூஜித்து பாயஸான்னம் கீவேதகம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ராவண த்வாதசியில் பகவானுக்கு பாயஸ நிதீவ தகம் செய்து பகதியுடன் பிராம்மண போஜனம் செய்வித்தால் ஸார்வ பெளமனாக ஆவான். பன்னிரண்டாண்டுகள் குருஷேத்ரத்தில் பிராமண போஜனம் செய்வித்தால் எவ்வளவு புண்யமோ அவ்வளவு புண்யமும், த்வாதசியில் துலாகாவேரியில் அன்னதாகம் செய்வதால் உண்டாகும். அப்படி ஸ்வாமி கீவேதகம் செய்து பிராம்மண போஜனம் செய்வித்த மிதூதி பாயஸத்தை ஸ்த்ரீகள் சாப்பிட்டால் புத்ர பாக்யம் உண்டாகும். தீர்க்க ஸுமங்கலியாகவும் இருப்பர். விதவைபாக மாட்டாள். முடிவில் வைகுண்டம் செல்வாள். அமாவாஸ்யை, ஸங்கரமணம் கன்யாமாஸம், ஸர்யக்ரஹணம் முதலிய புண்ய காலங்களில் ஸ்ராததம் (தர்ப்பணமாவது) செய்யாதவன் உடனே சண்டாளனாவான்.

விதிப்படி அன்ன ஸ்ராததம் செய்யப் பொருளோ. பிராம்மணரோ கிடைக்காவிட்டாலும், வெளிபூர் சென்றிருந்தாலும் ஆபத் காலத்திலும் பிராம்மணன் ஆம் ஸ்ராததம் செய்யலாம். நானகாம் வர்ணத்தார் எப்போதும் ஆம் ஸ்ராததமே செய்யவேண்டும். (ஆம் ஸ்ராதத

மென்பது இலையில் அரிசி, கற்காய் முதலியவைகளை வைத்து பிராம்மணரை உட்காரசவைத்துப் பித்ருக்களை வரித்து தக்ஷிணை தாம்பூலம் தருவதாம்) அதில் அவர் பாரம் அரிசி அல்லது கால் பாரமாவது அரிசி தரவேண்டும். இரண்டு பணமலத்து ஒரு பணமாவது தக்ஷிணை தரவேண்டும். பாண்டவ! அம்மாவாசையை ஸங்கரமணம் மஹானயம் ஆகிய காலங்களில் ஏழையாக இருந்தாலும் நோயாளியாக இருந்தாலும் ஸவர்க்கம் வேண்டுமென்றால் ஸராததம் செய்பதான வேண்டும் இவைகளைச் செய்ப அப்யோடு ஸக்தி தில்லாவிடில் துலாமாஸததில் காவேரீக் கரைசரில் தவாதசியில் பவவிரண்டு பிராம்மணர்களுக்கு அன்னமளிக்க வேண்டும். பாயஸததுடன் அச்சமயம் அன்னமளித்தால் ஸர்வ பிராததங்களையும் காலத்தில் ஒழுங்காகச் செய்த பலன் உண்டாகும் அதையும் செய்ய முடியாமல் பரம தரிதராக இருந்தால் ஆறு பேருக்காவது அன்னதாகம் செய்யவேண்டும்.

வைகாசி மாஸத்தில் ததயன்ன காகம், மாசிமாஸம் வஸ்தர தாகம், கார்திகையில் குடைதாகம், பகவா னுக்கு திபாராதகம், மார்கழி மாஸம் உஷ: காலத்தில் லோங்கல் நிவேதகம், சித்திரையில் பாககாகம் இவை களைச் செய்தால் பித்ருக்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டியதைச் செய்து கடனற்றவராவோம். லோபத்தினால் இதைக்கூடச் செய்யாதிருந்தால் நாஸ்திகனாகவும் பதது பிறனியில் குஷ்டரோகியாகவும் கங்கை யழகை ஸேது புஷ்கரம் கங்காஸாகர ஸங்கமம் ஹிரணயத் தவாகா அப்யோகயா, மதுரா, பதரீ, கைமீரம், கௌகமிகோ கர்ணம், குருகேத்ரம் முதலிய புனய யாதகர்கள் கிட்டாது துலாமாஸததில் ஒரு முறை காவேரீ ஸநாகம் செய்தால் முற்கூறிய புனய யாதகர்களுக்கு செல்லாமலே அக்க பலன் உண்டாகும். ஒருநிக் கஷ்டமுறிலலாமல் முகதிபெற ஸாதகமானது துலாஸநாகம் ஒன்றே.

துலாஸநாகம் செய்து ரங்கநாதனையும் ஸேவித்தால் அக்க புனய பலத்தைக்கூற ஸக்ஷாத நாராயணனே ஸக்தி உள்ளவனவான். "ஸே பரமிகளே! சிங்கள எப்படி பாபம் அகலும் எனப்பயப்பா வேண்டாம்! வரகத்தில் விழுவோமோ என்ற சிந்தையும் வேண்டாம்! எனது தீர்த்தத்தில் ஸநாகம் செய்யுங்கள். உவகளைக் கரை

எற்றுக்கிறேன்" என்று அலை "ஐயம் கைபைத் தூக்கி
காவேரி உத்கோஷம் செய்கிறது"

அரசே! அங்கு கூறுவதே என்? உருக்கமாகக் கூறு
கிறேனே கேள். காவேரி நீர்வழி ஆற்றங்களிலாத ஜங்
துக்களும் கூட ஸவர்க்கம் செல்கின்றன. பரதனையுடன்
ஸநாதம் செய்பவர் போகதனையும் மோகதனையும்
உடனே அடைவர். முன்னா காவேரி ஜலதரின ஒரு
திவிலை பட்டவுடன், ஒரு பனரி தளறு பாபமகல் அந்த
கூணத்திலேயே ஸவாககம் சென்றது

தர்ம ராஜன்:— "வித்வானே! அந்த பனரி எத்தனை
பது? அது எங்குளது? காவேரி ஜலதரிவலை அதன்
மீது எப்படிப்பட்டது? அது எப்படி ஸவர்க்கம் சென்
றது?" இதை விவரித்துக்கூறும்.

நாரதர்:— தர்ம! எப்படி முக்ப அதிகாரிபானவன்
விதிப்படி ஸநாதம்செய்து பலன் படைக்கிறானே அப்படியே
நாளதிகைக இருக்காலும் உத்கோஷக இருக்காலும்
காவேரியில மூழ்க்ஞை போதும். அவனது பாபமகளும்.
நற்கதியுமடைவான். இஃக உனக்குச் சிறிதும் ஸந்தே
ஹம் வேண்டாம். ஸநாதம் செய்தால் போதும். கேட்கும்
உண்டாகும்.

முன் ஒரு ஸமயம் பால் ரிக தேசத்தில் பரதான்ய
மென்ற அக்ஷராகநில பிருமம் சாமா எனரோ வேதி
யர் இருக்கார். ஆயுதளள அனைவரும் பரதம் சர்மா
போல வேத ஸாஸ்தர பிபுணர் பவர் நசமஹா யகனம்
தவாருவர். சர்மா வேதசாஸ்தர பிபுணர் என பிரஸித்த
மானவா. மிகக் படித்தவா ஆரக்காயக ஸந்தரகஸ்தர்
சாரகநவர். ரேளத. ஸமாரதத கர்மாககளில் மிக
ஸமர்கதர் ஸாவாநாஸநரவகளையும் நனருக உணர்ந்த
வர் ஸர்வகாமாவிஷம் ஸமாதகா. உழது பழிபிட்டும
பொருள சேர்தகா அதனல் ஒரு ஜூரிம ஸவர்ணம்
அவர் கைசில் எப்போதா இருக்கா ஸர்மா, மேரர்.
வஸதரர் முதலிய விதககாகாக பொருளகளையும் விற்று
பொருள சோததர் கன விட்டலேயே ஒருகாளும் உண
றார் பிறர் வீட்டிலேயே உத்கா பூஜிப்பார் ஜோதிஷ
ஸாஸகர மறிகதவர் அந்த ஸர்மாவளள அனைவருக்கும்
இவரே புரோஹிதர் ஆவர்

அவர் ஒரு காளும் பரதஸநாகம் செய்வதில்லை.
ஒளபாஸகமோ, அக்ஷ ஹோதாமோ செய்வதில்லை.

ஸ்திரீகளுக்கும் காரணம் முதலியவைகளை எடுத்துக் கொண்டு விட்டு ராகச் செல்வார். ஊனாவிட்டு வெளி யுந்ரும சென்று ராதகம் செய்பது வைப்பார். உண்பார். லோபகக்ஷணம் தன யோ செதுபோ தீக்கமாட்டார். பத்தவசென் னல்லோ தர திவனரபே ராததததிற்கு அழைப்பார்கள் கூப்பிட்டு வட்டமுதம் "மம் வீட்டிற் குக கூப்பிட்டால் தான் வரவேண்டாம்" என்று நுழைந்து வல்லுள்ளே உணவளித்தகர சொல்லி உண்பார். திவ்வனம் தானோ கேட்க உண்பவர் பன்றியாக. பிறப்பார். அந்த வீட்டத்தில் பித்தத்தகர வட்டி ரு உணவாட்டார்கள். திவ்வநு பித்தத்தகரம் திவர் செய்யும் ராதத்தத்தில் நனகு சாபி மரட்டார்கள் என்று தெரிந்திருக்கும் தானே அழைக்காமல் போவதை விடுவதில்லை. அதற்கு ஏற்ற பிராய பசிக்கமுதம் செய்யு கொளவதில்லை. எங்கே ஸராததம்? எங்கே ஹோமம்? எங்கே தாகம் கிடைக் கும் என ஸதா அலைந்துகொண்டே இருப்பார். வீட்டில் தங்குவதே திவ்வநு.

வீட்டில் குழந்தைகள் நல்ல உணவு உட்கொண்டால் செலவாகிறதே எனக் கோபிப்பார். இப்படித் தினரூல் ஊத விட்டு உருப்பதம் எனக் கருதுவார். எதேனும் தட்டுக் கெட்டு ஒருவேளை அவர் தன் வீட்டில் புஜித்தால மற்றவர் களுக்கும் பாடங்கற்பிக்கக் கற்காய். கெய் இல்லாமல் கேவல அன்னத்தையே புஜிப்பார். ஆனால் வேளை தவறு மல் வெளிச்சில் சென்று வயிற்றை நற்பிக்கொளவார். ஸாமீலா என்னும் அவநை ய பத்தி மஹா பதிவிரதை. பதித்த ஸதா பதிவிரை சொல்வான். அவர் வெளியூர் சென்றால் அவர் வரும் வரை ஸ்வல் ஆஹாரம் செய்வான். அவர் அநாவஸ்யமாகக் கோரித்தக கொண்டா ளும் மிறட்டி ஏனும் கோபித்தகுகொள்ளமாட்டான். கெய், மோர், பால் விரபது பாபம் என்றுளும் அவர் அடிப்பரே என அஞ்சி அனறன்றும் அவைகளை விறறுப பொருள் சோப்பாள்.

மிக்க ஸாமாதயம் வாய்ந்த அவள் ஒரு நாள் அவர் ஆனந்தமாக இருக்கும் பொழுது மெதுவாக நாத! நா உடல ரோமேல் குமிழி போன்றதலவ்வா? இன்றைக்கோ நாடிககோ யமன் பிரசயமாக பிராணிகளின் உயிரைக் கொண்டு செலவானல்லவா? தேஹம் தநுடமாக இருக்கும பொழுதே தர்மம் செய்பவேண்டாமா? இவ்விதேய்

நரகம் செல்வது ஸத்யம் செல்வம் பவனாகியும் கஷ்டத்தைப்போதும் அரசன், கிருடன் முதலியவர்களும் தேதிய துத்தநரகப் பாபகாரிகள் பராவனாததைப் புஜிப்பது அவர்களது பாபதனம் என்று நரகம் செல்ல வேண்டுகிறது. பதினாறு பிரிபயிலாத நாரி, பிணை எடுத்த மனோகிருமமசாரி, பிராமணனை ஸத்யம் மரகக் கொன்னாத ராஜா, அக்டி பூனை செய்யாத அந்த வன் ஆகிய அனைவரும் அழிவா. ஆதலால் தாங்கள் இனி முதல் ஷபாஸகம் செய்து கம் வீட்டிலேயே புஜி யுங்கள் குழந்தைகளைத் தாங்களாக கவனிக்காததால் அநாவகை போல்குகின்றனவே. நானும் பதி இவ் லாதவன் போல ஜீவித்திருக்கும் ஸவம் போலலலவோ இருக்கிறேன். நான்கு ஆம்ரமங்களிலும் கிருஹஸ்தாச்சர மமே நிகழ் சிறந்தது அவலவா?

மனைவி அநுகூலியாக இருந்தால் வீட்டில் லக்ஷம் வஸிப்பாள் பித்தி கூலியாயிருந்தால் லக்ஷம் தங்கமாட்டாள். இந்தக் குழந்தைகள் வேத ஸாஸ்தரமின்றி பாமரர்களாக இருக்கின்றனர். அநாசாரர்களாகவும் நன்றி கெட்டவர்களாகவும் ஆகாதபடி இவர்களை சகலியுங்கள். இந்த வீடு, மனைவி, மகனா, செல்வமெல்லாமதங்களுடன் கூட ஒருவா? நீங்கள் செய்த தர்மம் ஒன்று தான் நான் மனைப்போல் வைக்காமல் உங்களுடன் வரும். ஆதலால் தாமதாத நன்றி செய்யுங்கள். வெளியூர் செல்பவருக்கு வழியில் பரியாற அவர் கொண்டுபோகும் பக்தானனம் உருவத் போல பாஸோகம் செல்பவருக்கு தர்மமே உண்டி, ஸஸ்தரம் முதலிய ஸாதகங்களாகும்.

நாமிங்கு பிராம்ணர்களுக்கு அளிக்கும் அன்னமே பாஸோகத்தில் நமதகுப் பரியாற்றும் உணவாகும். துலாமாஸத்தில் காவேரி ஸநாகம் செய்யுங்கள். பதி ஸுனாக உலகங்கள் ஸுமுள்ள அறுபத்தாறு கோடி புணைய திர்த்தங்கள் கேசவனது ஆணையால் துலா மாஸத்தில் காவேரியை வந்தாட்கின்றன. நாத! ஆதலால் துலா மாஸத்தில் காவேரி ஸநாகம் செய்யுங்கள். காவேரி ஸகலலோகங்களையும் அளிக்கவல்ல மஹிமை உள்ளவள். இந்த பராக வர்ஷத்தில் விசேஷமாக கர்ம பூமி எனப் போற்றப்படும் கேசத்திலே ஸர்வகாமங்களையும் வர்ஷிக் கின்ற துலா காவேரி ஸநாகம் செய்வது சிறந்த தர்மம்.

ஏழாமத்யாயம் முற்றிற்று.

எட்டாம் அத்தியாயம்—89. கலோகங்கள்.

ஸுஸ்ரீலா :- காவேரீ தீரத்திலுண்டாகி காவேரி ஜலத் தால் விகைக்கப்பட்டு காவேரீ காற்று பட்டதினாலேயே பகவானுடைய பதத்தை அடைவா. அததகைய காவேரீ மஹிமைமா முவவுலகிலும் கூறவல்லவர் யார்? ஆத லால ஸர்வனிக்தியையும் நாடி காவேரீ ஸ்நாகம் செய யும். பகவான ஸநகோஷிதிக் கூடிய தர்ம ஸாதனைதக் கூறுகிறேன். சூத்மசியான ஏழைக்குத் தாமஸ்யம், கருணாகாரம் செய்யும், அன்னமளியும், தேஹி என்று ஸதா தரமான ஒருவா வந்து யாதிததால உமது உடலைக் கூடக் கொடுக்கலாம். மற பிறவியில் செய்த புணயத் தால தான தாந தர்மம் செய்வதைத் தடுக்காத உததம் பதீகினைப் பள்ள பசிக்கு அன்னமளி என்று தேட்ப வநுக்கு இலலை! இலலை! என்றல் உனக்குத் துணபம் இருக்கிறது! இருக்கிறது! எனத தேவர் கூறுவர். தாம் இருவரும் முற்பிறவியில் செய்த புணயத்தால் தம்பதி களாகச் சோகதோம். எனது பூர்வ புணயததால் தர்ம கினைத் இருக்கிறது ஆதலால தாமம் செய்பவர்கள்.

உலகில யாருக்கு யாடி பகது? யாருக்கு யார் இன்ப மளிப்பவன்? யாருக்கு யார் போஷகன்? பிராம்மணோத் தம்! மரண காலத்தில் யாருக்கு யாடி மிதரனாவான்? தர்மமே எப்போதும் இங்குமஅங்கும நம்மை ரக்ஷிக்கும். தீங்கள் செய்த பாப பலனை நாங்கள் அநுபவிக்க மாட் டோம். நீர்தான் அனுபவிக்கவேண்டும். ஸத பிராம்மண னுக்கு தாமம் செய்யாவிடில் ஏழையாவீர். பகவதநுகா ஹத்தால் கண காறு கைகால் உடல் நன்றாக இருக்கும் பொழுது தர்மத்தைச் செய்யும். இங்ஙனம் கல்ல ஸமயத் தில் பகவமாக மனைவி கூறியதைக்கேட்டார் பிரமம சர்மா. புன்னகையுடன், தனக்கு ஹிதத்தைக் கூறும் ஸதியைப் பார்த்து கூறினா: ஓ கலயாலி! நீ சொல் வதை பெல்லாம் நன்கறவேன். நெய்வமல்லனோ பல முள்ளதாக இருக்கிறது! மோஹத்தினால் இவ்வளவு காலத்தை வீணாகி விட்டேன். இனியாவது காகம் செவ லாதபடி தர்மத்தைச் செப்டிறேன். தீர்ணயம் செய்து ஏதாவதொரு முக்ய தர்மத்தைச் சொல். அதனால் நன்மை அடைகிறேன். கதி, ஸ்நாகம், ஒளபாஸம், பீவததால் சிவார்ச்சனம், துலா ஸ்நாகம், பிராம்மண போஜனம் ஹரி கதா ஸ்ரவணம் ஒன்றும்செய்யாமல் ஜன்மாவை வீணாகி

னேன். உண்பது உறவருவதைத் தவிர ஒன்றும் செய
திவேன என வருத்தினார்.

ஸுமீலா :- நாத! பிராகஸ்காரம் செய்து ஸந்த்யா
வந்தனம், பஞ்சமஹா யகனும் செய்யும் இஷ்டாபூர்த்தங்
களைச்செய்யும் அச்வத்த பிரதிஷ்டை செய்து, அச்வத்தத்
ஸேவையாவது செய்யும் அச்வத்த விருஷத்தை ஒன்
றல்லது இரண்டை பரதிஷ்டை செய்து நன்கு வளர்த்து
வாரும். அதை விருத்திசெய்தால் ஸந்ததி ஸம்பத முதலி
யன விருத்தியாகும். ஏழுமுறை அச்வத்த பிரதக்ஷணம்
செய்தால், ஏழுகடல கிரிவநத்துடன் கூடிய பூபா
தக்ஷிண புண்யம் உண்டாகும் தீர்மூர்த்தி ஸ்வரூப
மான அச்வத்தத்தை நமஸ்கரித்தால் முமமூர்த்திகளையும்
ஸகல தேவர்களையும் நமஸ்கரித்த பலனுண்டாகும்.
தூப தீபம், ஸத்கந்தம் தாம்பூலம் புஷ்பமலைகளாவ
பூஜை செய்து அச்வத்த நமஸ்காரம் செய்தால் தகம்
விருத்தியாகும்.

பகலில் மாலை யில் அபரான்னத்தில், சக்ரா அங்காரக
வாரங்களில் அச்வத்தத்தை ஸேவிக்கக்கூடாது. பெள
ரானிகர் மூலமாக நான கேட்ட ரஹஸ்யத்தைக் கூறு
கிறேன கேளும் சுதகமான தினங்களில் ஸ்திரவாரம்
சிறந்த நாளாம். அன்று பிராம்மணன் சுததனாக அச்
வத்த விருஷத்திற்கு பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து,
புருஷ ஸலித்தம் பித்ரு ஸலித்தம் தத்விஷ்ணோ என்ற
மந்திரம் இவைகளை ஜபித்துக்கொண்டே வேறொன்றும்
பேசாமல் அதற்கு ஜலம் விடவேண்டும். அச்சமயம்
பித்ருக்களை மந்தால ஸமரித்தால் கயாச்சரத்தம் செய்த
பபன உண்டாகும் பித்ருகடனும் நிவிருத்தியாகும்.
சனிகிழமை காலை அச்வத்தத்தை ஆலிங்கம் செய்து
கொண்டால் உடனே வ்யாதி, மரணம் முதலியவைகளில்
இருந்து விடுபடுவான். பாதுவாரத்தில் அபிஷேகம்
செய்தால் நேதர ரோகம் அகலும் ஸோமவாரத்திலும்
பௌம வாரத்திலும் அபிஷேகம் செய்தால் க்ரகங்களால்
உண்டாகும் தீமை அகலும். “பூராத் - அஸ்வத்தேவ,
அசுவோ ரூபம்” என்ற ரிக்குகளாலும், ஆலிங்கனம்
செய்து கொள்ளவேண்டும். குருவாரத்தில் அபிஷேகம்
செய்தால் மங்களமான கன்பகை உண்டாவாள். ஆஸ்த
பேசு என்ற ரிக்கால் உபஸ்தாரம் செய்தால் ஸர்வ இஷ்ட
மும் விதிதியாகும்.

இங்ஙனம் அச்வத்த ஸேவை செய்து கொண்டு ஸதாசாரத்துடன் சிவ பூஜை செய்யவேண்டும். ஸதா சிவ சிவ என ஜபித்தால் ஸகல காமனைகளும் பூர்த்தி யாகும்.

நாரதர் :- இங்ஙனம் ஸதியால் போதிக்கப்பட்ட பிரும்மஸார்மா வயதானவராயினும் அச்வத்தப் ப்ரதிஷ்டை செய்தார். அதைச்சுற்றி அழகிய மணிமயமான மேடை அமைத்தார். அதில்கோலம்போடச்சொல்லி விருஷத்தை ஜலம்விட்டு வளர்த்தார். ப்ராத ஸ்நானம் செய்து அச்வத்த ஸேவையிலீடுபட்டார். ஸுஸீலா பக்தி மீரத்தை யுடன் பதி ஸேவை, தேவ பித்ரு கர்மாவில் பணிவிடை இலவகளில் மிக ஊக்கத்துடன் இருந்தாள். பதி கோபித் தால் தான் செய்தது தவறு என ஏற்று வருந்துவாள். மிரட்டினால் அஞ்சுவாள். ஸந்தோஷமாக இருக்கும்போது அருகில் செல்வாள். பதி புஜித்தபின் உண்பாள். பின் படுத்து முன் எழுந்திருப்பாள். பதியை பகவானாகக் கருதி வணங்குவாள். காலை யில் ஸூரியனையும் ஆலபத்தில் பகவானையும் கதை நடக்கும்போது பிராம்மணர்களையும் நமஸ்கரித்து நான் ஸுமங்கலிபாகவும் நன் பதி கோபற்ற வரம்புடனும் வாழ வேண்டும் எனப் பிரார்த்திப்பாள். கொண்டின்ய கோதரத்தில் பிறந்த ஸுசீலை, துலா கார்த்திகை மாதமாகிய மாஸங்களில் காவேரீஸ்நானம் செய்வாள். பதிக்கு இஷ்டமானதைப் பாகம் செய்து புஜிபுங்கள், என ஆதரவுடன் கூறுவாள். அவர் அழைத் தால் உடனே கை கார்யத்தை விட்டு விட்டு அருகே விரைந்து செல்வாள். அவர் எவ்வளவு அப்ரியமாக கடிந்தாலும் பதில் கூறாள்.

விட்டு வேலைபை முடித்து இரவில் பதிக்குப் படுக்கை விரித்து அவர் விருப்பத்திற்காக நல்ல வாசனை புஷ்பங் களை அணிந்து செல்வாள். அவர் உறங்கும்வரை அவர் காலைப்பிடிப்பாள். தனது கால் அவர் மீது படுமோ என அச்சத்துடன் அவரருகே படுத்து காலை யில் பதி எழுந் திருப்பதற்குள் தானே முன்னதாக எழுந்து விடுவாள். காலை யில் எழுந்திருந்து வீட்டைச் சுத்தி செய்து அலங் காரம் செய்வாள். பதி நீண்ட ஆயுள் ஜீவித்திருக்க வேண்டுமென ப்ராதஸ்நானம் செய்வாள். பஹிஷ்டை ஆகும் காலத்தில் விட்டின் கோடியில் ஓரிடத்திலிருந்து மூன்று நாட்களும் கூடியவரை மௌனமாக இருப்பாள்.

மிகக் பசி உள்ளவனாக இருந்தாலும் பதியை ஒரீம்லிக்
காமல் பெரும்பாலும் உபவாஸத்துடன் இருப்பான்.
பஹிஷ்டைக்குக் கூறிய நியமப்படி நீண்ட அகண்ட (அகர்
வேணவர பாத்ரேண) பாத்திரத்தின் மூலம் நீர் அருந்து
வான். நான்காவது நாள் ஸ்நானம்செப்து கல்ல வஸ்தரம்
அணிந்து மஞ்சள் குங்குமத்துடன் வேறு எவரையும் கண்
னால் பாராமல் தன் பாதத்தையே பார்த்துக்கொண்டு
வீடு வந்து சேருவான். பர்த்தாவைச் சிவனென்று த்யா
னம் செய்து பிரதிதினம் அவரையும் குரு, விருத்தர்,
ஸாதுக்கள், பிராம்மணர்கள் அனைவரையும் நமஸ்கரிப்
பான். காலத்தில் வரும் ஸன்பாஸிகளுக்கும் மற்ற அதிதி
களுக்கும் அறுசுவை அன்னமிடுவான். சுத்த மனதுடன்
தேவருக்காகவும் வைச்வ தேவத்திற்காகவும் பாகம் செய்
வான். பதியினனுமதிபெற்று தரித்ரர்களுக்குத் தனஉதவி
செய்துவந்தான். ஒரு ஸமயம் பிக்ஷுக்களுக்கும் அதிதி
களுக்கும் அன்னமிட்டு பர்த்தாவுக்கு அன்னம் பரிமாறிக்
கொண்டிருந்தான். அச்சமயம் பீரும்மசர்மாவின் ஆயுள்
முடிந்ததால் யமனால் தூண்டப்பட்ட கிங்கரர்கள் அவ்வி
டம் வந்தனர். ஸுசிகையின் கற்பின் மஹிமையால்
தஹிக்கப்பட்டு அருகே அண்டமுடியாமல் யமனிடமே ஓடி
முறையிட்டனர். ஸுசிகையின் தேஜஸ்ஸினால் அவ்விட்டின்
அருகே செல்ல முடியாமல் பிறைத்தால் போதுமென்று
பயந்து பத்து திக்குகளிலும் பறந்து ஓடிவந்தோம்
என்றனர்.

இதைக்கேட்ட ஓர்ம ராஜன், "சித்ரகுப்தனை நோக்கி,
கண்ட இடங்களில் உண்பது முதலிய பாபங்களால்
பீரும்ம சர்மாவின் ஆயுள் முடிந்து விட்டது, நீ வேக
மாகச் சென்று அவனைக் கொண்டுவா" என்று உத்தர
விட்டார். சித்ரகுப்தனும் அங்ஙனமே அவ்விட்டிற்கு
வந்து கற்பரசியினிடம் பயந்து அவள் கண்ணில் படா
மல் ஒளிந்து நின்றார். அச்சமயம் பீரும்ம சர்மா மனை
வியை நோக்கி, "இன்று செய்த பாகம் மிகவும் ரஸ
மாக இருக்கின்றது. இதை அப்படியே இரவு போஜனத்
திற்கும் வைத்துவை புஜிக்கிறேன்" என்றார். இதைக்
கேட்டவுடன் சித்ரகுப்தன் களுக்கென சிரித்தான். சிரிக்
கும் த்வணியைக் கேட்ட ஸுசிகை யார் சிரித்ததென நாலு
புறமும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தாள். ஒரு வரும் கண்
னில் படவில்லை.

நல்வாழ்வுப் பணி

சுதந்தர பாரத

சுபிட்ச திட்டங்களுக்கு

சித்தர்கள் தேவை.

காட்டின்

(விவசாயம்-கைத்

தொழில் - வானிபம் -

பொருளாதாரம்) முதலிய சமூக

அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு எல்ல

தேவாரோச்யம் மனோ திடமுள்ளவர்கள்

அத்தியாவசியம். எல்ல திட்டங்களை கிறை

வேற்ற எல்ல மனிதர்கள் தேவை. ஆரோக்ய

மின்மை (வியாதி) மனோ திடத்தையும் அழித்து முன்

னேற்றத்தைத் தடுத்து குன்றச் செய்யும். அத்தகைய தேச

மனோ வலிமையை அழிக்கும் கொடிய வியாதினை சித்தர்கள்

தங்கள் அருள் வல்லபத்தால் மருந்தால் நீக்கி ஆரோக்யம்

அளித்து தேசமத ஞான முன்னேற்றம் அடையச்

செய்வார்கள் எல்லாம் வல்ல "சித்தர்களின்

அனலிலாப் பெருமைக்குச் சிறந்த அந்

தாட்சி" யாகவும் "சித்த மருந்து

வத்தின் சிறப்பு"க்கு ஒரு

எடுத்துக் காட்டாகவும்

விளங்கி

வருகின்றதான

K. T. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆச்சாரியின்

"மேல்மாயில் மருந்து"

கருதிற செத்திற படைகள், தடிப்புகள், சொறி, மற்றும் ஊர்த்
பரணியதனாலேற்படும் சகிக்கமுடியாத தாதுகள் முதலிய நீடித்த
நாட்பட்ட தீராத சரும ரோகங்களுக்குச் சிறந்த நிவாரணி.

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள்:

சித்தர் டாக்டர்.

K. T. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆச்சாரி & சன்ஸ்,

5/22, மேல்மாயில் P. O. (N. A. Dt.)

பதிவுள்ளும் ஆண்டு] பதிவு எண் M. 4948 [சிறிக் கம்வய்ளி

தியாகராயநகரில்

தங்க நகைகளுக்கும், வெள்ளிப் பாத்திரங்களுக்கும்,
நாணயத்திற்கும், கம்பிக்நகைக்கும் சிறந்த இடம்

N. S. ராமநாதன் & கோ.,

பவுன் நகைகள், வெள்ளிப் பாத்திரம் & னைர வியாபாரிகள்,

10-A, உஸ்மான்ரோடு, தியாகராயநகர், சென்னை-17.

Printed & Published by A. Venkataraman at The Sri Meenakshi Press, Sirkali

Editors: Srivathsa V. Somadeva Sarma.